

HALKIN KURTULUŞU

6 EYLÜL 1976
250 KURUŞ

21

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

İşçiler, Köylüler, Esnaflar, Sanatkarlar, Öğretmenler, Öğrenciler

FAŞİST DGM'LERİ KURDURTMAYALIM

Pahalılık, yoksulluk, faşist baskılar ve zulüm halkı cendere altına alırken, bu gün 10 bin'den fazla işçi grevdedir. Köylüler kızgındır. Sömürücülere, tefecilere, ağalara karşı nefretle doludur. Köylüler ne yapmak lâzım diye yol arıyor. Gecekonduları başlarına yıkılanlar; işsizlikten kıvrananlar; zindanlarda çürütülenler; MC'ci "müdür bey"lerin kahrını çekenler; kıyıma, haksızlığa uğrayanlar; üniversitelerde komando ve polis zulmüne karşı yiğitçe direnenler, evlatları "ülkücü"ler tarafından öldürülen analar ve babalar, ... herkes, tüm halk, faşist zulme ve soyguna başkaldırıyor. Halk eziyetten, yoksulluktan ve zulümden bıktı. Herkes işbirlikçi hakim sınıflardan ve onların kuklası MC'den hesap sormak istiyor. Emekçiler her yeni katledilen yurtseverin ardından, her yeni zamla birlikte, her yeni işsizlik furyasıyla biraz daha kinleniyor, bileniyorlar.

Durumlarını sürdürmeleri her gün biraz daha zorlaşan hakim sınıflar da bu yükselişi, bu hareketlenmeyi görmektedirler, enselerinde hissetmektedirler. Onlar da hazırlanıyorlar. MC dağılsın veya dağılmasın, hakim sınıflar ve emperyalizm pusudadır. Onlar halka azgınca saldırmanın planlarını hazırlamakla meşguller. Tuzaklar kuruyorlar.

İşçiler, emekçiler, tüm halk bu yeni tuzakları, pusuları ortaya çıkarmalıdır. Yeni oyunları bozarak, bağımsızlık ve demokrasi yolunda, Demokratik Halk İktidarı ve Sosyalizm yolunda ilerlemeliyiz.

Bozulacak tuzaklardan biri "Ege Buhranı"dır. Bir başkası, bu gün öne çıkmış olanı ise faşist DGM yasasının çıkarılması meselesidir.

Kanunsuzluğu, rüşveti, zulmü, cinayeti defterine-kitabına uydurmak isteyen faşist ve gericiler DGM yasasına dört elle sarılıyorlar. DGM yasası MC'nin şimdiye kadar yaptıklarının 10 misli 100 misli fazlası yapılabilsin diye çıkarılmak isteniyor. DGM'yi; açlığa, yoksulluğa, faşizme, emperyalizme karşı mücadele etmeyi vatan hainliği saymak için; Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda yürümeyi ölümle cezalandırmak için, ülkedeki sınıf mücadelesini "yasaklamak" için çıkartmak istiyorlar.

DGM'yi işçinin sendikal mücadelesini yok etmek, köylünün toprak talebini bastırmak, haklarını elinden almak için çıkartmak istiyorlar. DGM'yi halkı bastırmak için çıkarmak istiyorlar.

DGM bir tuzaktır. DGM daha büyük çapanoğlu oyunlarının habercisidir. DGM faşistlerin kalesidir; bir ileri karakollarıdır

Emekçi halk; işçi, köylü, memur, aydın; halktan olan, demokrasi için mücadele eden, faşist ve işbirlikçi olmayan herkes, her vatandaş bu oyuna, bu saldırıya karşı çıkmalıdır.

Türkiye'nin daha da kara bir zindan olmasını istemeyen, duvardaki bozkurt resmini indirdi diye 141, 142'den mahkum olunmasına son vermek istemeyen; iliğine kadar sömürülerek sırtına kırbaç indirilmesine karşı çıkan herkes DGM'lere direnmelidir. Direnmeli, mücadele etmeli, bu oyunu, bu saldırıyı bozguna uğratmalıyız.

Baş görev milyonlarca işçiye düşüyor. İşçiler emperyalistlerin, kapitalistlerin ve toprak ağalarının şah damarına basmalı, onları kıskıvrak çevirmelidir. İşçiler bunu ülkenin her yerinde üretimi bir anda durdurarak yapmalıdır.

De.sa.6'da

Hakim Sınıfların Oyunlarını Bozmak İçin

Genel Greve Hazırlanalım

YASADIŞI DGM HALKIN KURTULUŞU'NU YARGILAYAMAZ!

HALKIN KURTULUŞU Gazetesinin eski sahibi Zeki Gümüşel, karısı Ayten Gümüşel, Büro İşçisi Mehmet Sancı, Muhabir Mehmet Ali Er, Genel Yayın Müdürü Mahmut Gürsel Kuş'un "Gizli örgüt kurmak, Gizli örgüte üye olmak" [illegible] yargılanmalarına bugün DGM'de başlanacaktır.

Gazetemizin eski sahibi ve görevlileri altı aya yakın bir süredir tutukludurlar.

"HALKIN KURTULUŞU DAVASI"NDA YARGILANAN DEVRİMCİ DÜŞÜNCEDİR.

HALKIN KURTULUŞU çıktığı günden bu yana sürekli kanunsuz baskılara uğramıştır. "HALKIN KURTULUŞU ÇIKARKEN" başlıklı tanıtma broşüründen 8. sayıda verilen PARİS KOMÜNÜ ekinden, "PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ YOLUNDA ENGELLERİ AŞALIM" broşürüne kadar çıkarttığı bütün yayın ve gazeteler anında toplatılmıştır. Devrimci düşüncenin halk kitlelerine iletilmesine karşı açık bir sansür ve saldırı olan bu uygulama şimdi de sürdürülüyor. Bu baskıların tek sebebi halk düşmanlarının HALKIN KURTULUŞU'nun devrimci siyasetinin halk kitlelerince kavranmasından duydukları korkudur. Dağıtımındaki bütün yetersizliklere rağmen her hafta 30.000 basan, birçok ilde, ilçede, köyde günlük gazetelerden bile fazla satılan devrimci bir yayın organını susturmak, sesini boğabilmek telaşıdır.

"HALKIN KURTULUŞU DAVASI" BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNE YÖNELEN YENİ BİR SALDIRIDIR.

HALKIN KURTULUŞU kanunların öngördüğü bütün işlemleri yerine getirmiş, sahibi, sorumlu yazı işleri müdürü, idarehanesi, basıldığı matbaa bilinen bir yayın organıdır. Hal böyleyken "gizli örgüt" olarak suçlanmaktadır. Bu uygulama bu konuda ilk örnek değildir. Geçmişte Halkın Sesi, Rızgari, Devrimci Gençlik, Kıvılcım dergilerine de aynı yöntemlerle saldırıldı. Devrimci, Yurtsever, İlerici basın üzerinde aynı oyunların bundan sonra da oynanacağını söylemek herhalde kehanet olmaz.

Bu ne biçim bir basın özgürlüğüdür ki kanuni gereklerini yerine getirmiş yayın organları "gizli örgüt" olarak yargılanmaktadır?

Yarın bir gün faşistlere hizmet etmeyen burjuva demokrat, ilerici yayın organlarının da aynı türden suçlamalarla susturulmak istenmeyeceğinin garantisi var mıdır? Olmadığını söylemek için fazla düşünmeye gerek yok. İşte bu günkü uygulamalar. İşte 12 Mart faşistlerinin gazete yasaklama kararları. Bunlar henüz unutulmayacak kadar zihinlerdedir. Unutulmaması da gerekmektedir.

FAŞİST DGM'LER HALKIN KURTULUŞU'NU YARGILAYAMAZ

[illegible] yargı kurumlarıdır. Bu mahkemelerin kuruluş kanunu iptal edilmiştir. Burjuva hukuku açısından bile hiç bir dayanakları yoktur. Buna rağmen DGM'ler çalıştırılmakta; devrimcileri, yurtseverleri yargılamaya devam etmekte, mahkumiyet kararları yağdırmaktadır. DGM'lerin kanunsuz olarak sürdürdüğü yargılamalara şimdi de "HALKIN KURTULUŞU DAVASI" eklendi. Yayına başlamasından bu yana HALKIN KURTULUŞU'na yöneltilen kanunsuz baskılar yine kanunsuz olarak çalışan faşist DGM'lerde şimdilik kaydıyla noktalanmak isteniyor.

HALKIN KURTULUŞU'NUN YARGILANMASINA KARŞI ÇIKALIM

Hakim sınıfları, halkın temel demokratik, ekonomik hak ve özgürlüklerini tamamen ortadan kaldırmak için başlattıkları faşist saldırıları, bugün de sürmektedir. Faşistler halkın elindeki demokratik, ekonomik mevzilerin tamamını ele geçirmek amacındadır. Faşizme karşı mücadele de faşistlerin attıkları her adımın karşısında direnmek, halkın demokratik, ekonomik mevzilerini [illegible] kadar savunmak şarttır. Bu görevi [illegible] yerine [illegible] faşizmin za- [illegible]

Faşizme karşı olan herkes, halkın çeşitli kesimlerini temsil eden bütün demokratik kuruluşlar, faşist saldırıların etkisizleştirmek, faşistlerin planlarını bozmak için kararlı bir mücadele vermek zorundadır.

HALKIN KURTULUŞU'nun yargılanması halka yönelen faşist saldırıların bir parçasıdır. Devrimci, yurtsever, ilerici basının susturulması, halkın sesinin boğulması yolunda atılan bir adımdır.

Halkın demokratik mevzilerini korumak, faşistlere saldırılarını sürdürebilme cesaretini vermemek için HALKIN KURTULUSU'nun yargılanmasına karşı çıkalım

ZEKİ GÜMÜŞEL VE ARKADAŞLARI SERBEST BIRAKILMALIDIR!
HALKIN KURTULUŞU YARGILANAMAZ!
DEVRİMCİ, YURTSEVER, İLERİCİ BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA KARŞI ÇIKALIM!

Loockheed Uçak Firmasından RÜŞVET ALANLAR AÇIKLANMALIDIR

Bir süre önce Lockheed firmasının savaş uçağı satabilmek amacıyla bir kısım "etkili ve yetkili" çevrelere, politikacı, general ve büyük memurlara rüşvet dağıttığı ortaya çıktı.

O sıralar, kendilerine daha bağlı faşist bir generali Hava Kuvvetleri Komutanı yapabilmek için Emin Alpkaya'yı tasfiye etmek amacıyla mahkemeye veren faşist MC, şimdi rüşvet olayını küllendirmeye çalışmaktadır.

Emperyalist kapitalist sistemde buhran derinleştikçe ahlaksızlıklar, yolsuzluklar daha da artıyor. Birbirlerinin pazarlarını ele geçirmek isteyen dev tekeller, karşılıklı olarak gerçek yüzlerini gözler önüne seriyorlar. Her yeni olay kapitalist dünyanın kokuşmuşluğunu bir kere daha gösteriyor. ABD eski Başkan Yardımcısı S. Agnev'in aldığı rüşvetler, ve ABD eski Başkanı Nikson'un tertiplediği Watergate skandalının ardından ortaya çıkan Lockheed olayında da Japonya, Hollanda, İtalya, Yunanistan'da, ABD Temsilciler Meclisi Araştırma Komisyonundan getirilen belgelere dayanılarak birçok isim açıklandı. Kendi halkının ve dünya halklarının can düşmanlarının, sömürücülerin, yiyicilerin isimleri bir bir ortaya çıktı. Eski Japonya Başbakanı Tanaka, Hollanda Prensi Bernhard, İtalya Başbakanı Andreotti ve bir dizi burjuva politikacısı.

Yurdumuzda da hakim sınıflar arasındaki çelişmeler derinleştikçe sömürücülerin iğrenç pislikleri ortaya dökülüyor. Süleyman Demirel'in yeğeni Yahya;

De.sa.6'da

Büyük patronlar kârları kâr katabilmek, işçilerin boğazlarındaki son lokmayı da alabilmek için yeni oyunlar tezgahlıyorlar. Çeşitli işkollarındaki kapitalistler aralarında tam bir birlik sağlamak için ardı ardına toplantılar yapıyorlar.

Son olarak Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'na bağlı sendikaların işverenlerinin katıldığı toplantıda işçi sınıfının ekonomik, demokratik haklarını yok etmeye yönelik kararlar oybirliği ile alındı. Toplantının önemli bir bölümü gizli sürdürüldü. Toplantıda Türkiye İşveren Sendikaları Başkanı Halit Narin, "işverenlerin yalnız bırakıldığını", beklediklerі "eşitlik anlayışını" bulamadıklarını söyledi. Oysa elbette gerçek böyle değildir. Büyük patronların temsilcisi yalan söylemektedir. İşçi sınıfının ve bütün emekçi halkın her türlü örgütlenme hakkı ayaklar altına alınırken, hergün dernekleri kapatılıp yayın organları yasaklanırken, büyük

De.sa.6'da

HALKIN KURTULUŞU

MC PARTİLERİ ARASINDAKİ SÜRTÜŞMELER, REVİZYONİST, REFORMİST VE DEVRİMCİ SİYASET

"Demokrat" olarak tanınan bütün basın organları, revizyonist ve reformistlerin sesi olan bütün gazeteler, dergiler uzun zamandan beri sayfalarını MC partileri arasındaki çatışmalara ilişkin haberlerle doldurdular. Dikkatleri bu konu üzerinde toplamaya, zihinleri MC partileri ve MC ile CHP arasındaki çelişmelerle meşgul etmeye çalıştılar.

"MC partileri arasında çatışmalar büyüyor", "AP basını MSP'yi, MSP basını AP'yi sert bir dille suçladı", "Demirel'le Erbakan küstüler, konuşmuyorlar", "MC koalisyonu çatırdıyor" vb. türünden cümleler gazete köşelerinden, manşetlerden eksik olmadı. Bütün bunlar yaşadığımız gerçekler. Hiç kimse, hatta koalisyon partileri arasındaki tepişmeleri gözden saklayarak işini yürütmeye çalışan Demirel bile MC partileri arasındaki çatışmaları bütünüyle inkâr etmiyor.

Önemle üzerinde durulması ve açığa çıkarılması gereken husus, sosyal-demokrat ve revizyonist basın organlarının bu tür yayınlarla neyi amaçladıklarıdır. Dikkat edilirse hemen görülecektir ki, bu yayınları yapanları amacı halk kitleleri arasında şu kanıyı yerleştirmektir: MC iktidarı, kendi içindeki menfaat çekişmeleri nedeniyle iyice zayıflamıştır, yıkılmak üzeredir. Bu rüşvetçi, yağmacı, adam kayırıcı iktidar yıkılırsa CHP'nin yer aldığı bir hükümet kurulacak ve her şey düzelecektir.

Emekçileri böyle düşünmeye sevketmek için son derece yoğun bir propaganda yapılıyor. Revizyonist ve reformist dergilerde çoğu zaman, MC partileri arasındaki çelişmelerin ekonomik ve sosyal temelleri üzerinde uzun fakat saçma teorik tahlil yazılarına rastlıyoruz. Bu tür yazılar halkı aldatmanın daha da büyük önem kazandığı sınıf mücadelesinin, keskinleştiği dönemlerde daha da fazla yer alıyor. Örneğin 12 Mart sonrası yayınlanan pek çok dergi hakim sınıflar arası çelişmeleri sözde tahlil eden makalelerle dolup taşıyordu. Faşizme karşı mücadelenin nasıl geliştirileceğini, kitlelerin dağınıklığına nasıl son verileceğini düşünmek yerine, dikkatler hep hakim sınıflar arasındaki çekişmelere çekiliyor ve asıl gerekli ve hayati olan meseleler gözardı ediliyordu. Son günlerde de, "MC partilerinin DGM kanununu çıkaramayacağı, çünkü bu partiler arasındaki anlaşmazlıkların iyice büyüdüğü, bu yüzden DGM'yi kanunlaştırmak amacıyla meclisleri toplayamayacağı" yazılıyor. Kitlelerde hep boş hayallerin yayılmasına çaba harcanıyor.

Bu türden düşünceleri ısrarla yaymaya çalışanlar neye amaçlıyorlar? Kime ve niye hizmet ediyorlar?

Onlar, kitlelerin bütün dikkatlerini hakim sınıf partileri arasındaki kavgalara çekmeye, kendi mücadelelerine güvenmek yerine halk düşmanları arasındaki çatışmalara umut bağlanması gerektiğini telkin etmeye çalışıyorlar.

Revizyonistler ve reformistler, kitleleri gizli veya açık olarak hakim sınıf partilerinden ve hükümetlerinden birini tercihe çağırıyorlar. Bu propagandayı yaparlarken, partilerin, hükümetlerin ve onların yöneticilerinin sınıf niteliğini gözlerden saklıyorlar. Partileri ve hükümetleri sı

De.sa.6'da

İki Süper Güç ve İşbirlikçileri Lübnan'ı Parçalıyorlar

LÜBNAN'IN PARÇALANMASI FİLİSTİN KURTULUŞ HAREKETİNİN ZAYIFLAMASI SADECE İSRAİL'Lİ SİYONİST EMPERYALİST KÖPEKLERİNE VE İKİ SÜPER DEVLETE YARAYACAKTIR. SURİYE YAPTIĞI KASAPLIĞIN CEZASINI AĞIR ÖDEYECEKTİR. BİR YANDAN EMPERYALİZME DAHA BAĞIMLI HALE GELİRKEN BİR YANDAN BÜTÜN DÜNYA EZİLEN ULUSLARINDAN TECRİT OLACAKTIR.

Başarı ve zafere giden yollar hala açıktır. Mücadele çetin olacaktır.

İki Süper güç ve işbirlikçileri, Lübnan halkının ve Filistinlilerin mücadelelerini bastırmak için bu halkları katletmeye devam ediyorlar. Emperyalistlerin tümü ve tüm gericiler, ya bu katliama bilfiil katılıyor veyahut saldırganlara silah ve malzeme sağlayarak onları destekliyorlar. Diğerleri ise bu kanlı cinayete karşı hiç ses çıkarmadan oturarak suç ortaklığı yapıyor.

Lübnan halkının çoğunluğu ve Filistinlilerin tümü, canlarını dişlerine takarak Suriye ve faşist Falanjist ortak saldırısına karşı kararlılıkla direnmektedir. Dört milyon nüfusu olan Lübnan'da onaltı ayda 40 bin kişinin hunharca öldürülmesi ve 150 bin kişinin yaralanması halkların mücadele azmini kırmadı.

Son hafta içinde Suriye Lübnan'a 20 bin kişilik bir askeri kuvvet daha soktu. Böylelikle Suriye'nin Lübnandaki askeri varlığı, yüzlerce tank ve zırhlı araçla, 45 bin kişiye ulaştı.

Arap Birliği Lübnan ve Filistin halkları-

De.sa.6'da

MC YALAN SÖYLÜYOR

Kolera Salgını Emekçi Halkı Tehdit Ediyor

Erzurum'da 150, Gaziantep'te 100'den fazla, Ankara'da 20 kadar, Diyarbakır, Silvan, Hatay Antakya, Bursa, Amasya ve daha birçok kasaba ve şehirde ve bunlara yakın köylerde yüzlerce kişi koleraya yakalanmıştır. MC hükümetinin "bağırsak enfeksiyonu" diye gözlerden kaçırmaya çalıştığı KOLERA, emekçi halka ve çocuklarına ölüm saçıyor. Şimdiden ölü sayısı 20'yi geçti.

MC, "trilyonluk yatırım", "ağır sanayi", "büyük ve müreffeh Türkiye" gibi yalanlarla halkı avutmaya çalışırken emekçiler her türlü eziyetin ve sömürünün en ağırı altında inlemektedir.

Gerçekler gün gibi ortadadır. İşçi sınıfı ve halk açısından bakıldığında hiç birşey iyiye gitmemekte, her şey eskisinden de beter olmaktadır; işsizlik artmıştır, pahalılık azgınca gelişmektedir, etin kilosu 60-70 liraya kadar fırladı. Sömürü zulüm ve baskının her türlüsü hayatı çekilmez hale getiriyor.

Kolera salgını, bu başasağı

De.sa.6'da

Yol-İş Grevine Polis Saldırdı

Konya'da Karayolları Üçüncü Bölge Müdürlüğü işyerlerinde Yol-İş Federasyonunca sürdürülen ve 3000 işçinin katıldığı grev devam ederken, 28 Ağustos günü polisler grevci işçilere saldırdılar. İş yeri grevde olduğu halde işveren, danperli kamyonları çıkartmak istemiş, fakat işçiler grev yerinden çıkamayacağını belirtmişler ve engellemişlerdir. Bunun üzerine işveren polis çağırmış ve polis zoruyla kamyonları çıkartmaya çalışmıştır. İşçiler direnince, polis işçilere saldırmış, çıkan çatışmada 16 kişi yaralanmıştır.

Bilindiği gibi Yol-İş Federasyonu'na üye 3000 işçi, işverenin başka sendikaya geçmeleri için kendilerine baskı yapması üzerine, "sendika özgürlüğü" ve devlet vasıtasıyla MC partilerinin işçiler üzerinde kurmak istediği hakimiyete karşı haklarını korumak için greve başlamışlardı.

MC'yi oluşturan partilerden MSP, diğer MC partilerinin başka devlet kuruluşlarında yaptığı şeyi karayollarında yaptı. Hükümet içindeki nüfuzları ile karayollarının yüksek mevkilerine kendi adamlarını getirdi. Bundan sonra işçiler üzerinde maddi ve manevi baskı yaparak, onları yeni kurdukları, kendi güdümlerindeki bir sendikaya girmeleri için zorladılar. İşçilerin sendika seçme ve örgütlenme özgürlüğünü çiğnediler. Karayolları işçilerinin şahsında tüm işçi sınıfının kazanılmış haklarını gaspetmeye çalıştılar. Ayrıca işçileri işten atma silahını kullanarak, kendilerinin gerici fikirlerini kabul ettirmeye çalışarak fikir özgürlüğünü bir kez daha ayaklar al-

De.sa.6'da

Atılan Arkadaşlarının Yeniden İşe Alınması İçin

600 MİGROS İŞÇİSİ DİRENİYOR

Sermayesinin %51'i Vehbi Koç'a ait olan Migros işyerleri ve seyyar arabalarında çalışan 600 işçinin, sendika değiştirme çalışmalarını yürüttükleri nedeniyle işten atılan 14 arkadaşlarının tekrar işe alınması için 25 Ağustos günü başlattıkları direniş, 13 gündür kararlı bir şekilde devam ediyor. Eminönü'ndeki ana depo önünde toplanan işçileri polis dağıtmak istedi. Fakat azimli işçiler direnişe toplu olarak devam ettiler.

Migros işçileri topluca sarı Paksat-İş Sendikası'ndan DİSK'e bağlı Teknik-İş Sendikası'na geçtiler. Bunun üzerine işveren 5-25 Ağustos tarihleri arasında harekete öncülük eden işçileri işten atmaya başladı. İşçilerin sendikal öz-

De.sa.6'da

GERÇEK BARIŞ DEVRİMCİ MÜCADELENİN ÜRÜNÜDÜR

"DETANT" Sahtekarlığını Açığa Çıkartalım

"Pasifizm, yani soyut bir barışın savunuculuğunun yapılması, işçi sınıfını uyutmanın bir aracıdır.

Günümüzde bir devrimci kitle eylemi çağrışıyla birleştirilmeyen barış propagandası sadece hayaller yaratır ve proletaryanın moralini bozar. Çünkü, proletaryanın, burjuvazinin insancıl olduğuna inanmasına yol açar, ve proletaryanın, savaşçı ülkelerin gizli diplomasilerinin elinde oyuncak olmasına sebep olur. Özellikle, demokratik denilebilecek bir barışın, bir sıra devrimler olmadan mümkün olduğu düşüncesi son derece vahim bir yanlıştır." Lenin.

Modern revizyonistler, sosyal-emperyalizmin saldırgan niteliğini saklayabilmek ve emekçi halkın haklı taleplerine sahip çıkarak onları yedeklerine almak için yeni bir oyun düzenlediler: "1 EYLÜL BARIŞ KAMPANYASI"!....

Bugün barış ve barış için mücadele, tüm yurtseverlerin, demokratların ve proleter dev-

De.sa.6'da

Kapitalizmin Buhranı Derinleşiyor

Kapitalist sistemin kaçınılmaz olarak içine düştüğü ekonomik buhran, emperyalistlerin üstünü örtme çabalarına rağmen bütün şiddetiyle devam ediyor.

Dünyanın ekonomik manzarasına şöyle bir göz attığımızda, bütün ülkelerde, işsizlik, pahalılık, paranın değer kaybetmesi, üretimin düşmesi, hükümet bunalımları gibi bir avuç sömürücü için hiç de parlak olmayan bir durum görülüyor.

Tekelci burjuvazinin, sömürü ve zulüm düzeninin ceremesini biraz daha sıkmak, buhranın yükünü sırtlarına vurmak çabalarına karşı emekçi kitlelerin daha geniş kesimleri, daha büyük sayıda mücadeleye atılıyorlar.

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin yükselen mücadelesinin önemli bir özelliği de mücadelenin militan bir ruhla sürdürülmesi ve ekonomik taleplerle sınırlı kalmayıp siyasi taleplere de sürmesidir. Yüzbinlerin katıldığı grev, fabrika işgali, direniş gibi eylemlerde kitleler ülke ekonomisinin askerileştirilmesine, devletin faşistleştirilmesine, ırk ayrımına karşı çıkan, ülkelerindeki emperyalist üs ve askerlere karşı nefretlerini dile getiren sloganlar atıyor, talepler öne sürüyorlar.

Kapitalistler, sömürü düzenini korumak, kârlarını emniyete almak için gerici baskı tedbirlerine başvuruyorlar. Bütün ülkelerde tekelci burjuvazi sömürülen işçilerin öfkesinin önüne geçebilmek için yüzündeki "demokrasi ve hürriyet aşığı" maskesini sıyırıyor. Altından işçi sınıfı düşmanı, faşist iğrenç yüzü çıkıyor.

Ezilen ve sömürülen kitleler burjuvazinin gerici şiddetine devrimci şiddetle karşılık veriyorlar.

SÖZDE KOMÜNİST PARTİLER DEVRİME VE İŞÇİ SINIFINA İHANET ETMİŞ HAİNLER ŞEBEKESİDİR.

Kapitalistler, işçi sınıfını sömürü düzeninin kölece boyunduruğu altında tutabilmek için baskının yanı sıra revizyonist ve reformist sözde Komünist Partilerinden, hain modern revizyonistlerden yararlanıyorlar.

Bu sözde proleter devrimciler "buhran tabii bir afettir" çarpıtmalarıyla buhranın kaynağının sömürü düzeninde yattığını gizlemeye çabalıyorlar. Öte yandan Fransa, İtalya, İspanya örneklerinde görüldüğü gibi yükselen kitle hareketlerini burjuva hükümetlerinde koltuk kapmak için

İngiliz işçileri işçi düşmanı bir siyaset izleyen sözde işçi partisini her geçen gün daha iyi tanıyorlar.

basamak yapmaya, iktidara gelirlerse düzenin temeline dokunmadan yapacakları reformlarla sorunları çözeceklerine dair burjuva reformist fikirlerini yaymaya çalışıyorlar.

İşçi sınıfının büyüyen ve güçlenen devrimci atılımı sömürü düzenine payanda olan revizyonistlerin ayaklarının altındaki toprağı kaydırıyor. Fransız işçileri sahte Komünist Partisinin ve sendikaların başına çöreklenmiş revizyonist önderlerin "uslu durun" kararlarını yüzlerine çarpıp grevleri yaygınlaştırıyorlar. PKP (M-L) önderliğindeki Polonya işçi sınıfı işbirlikçi Gierek kliğini gerilemeye mecbur etti. Bütün ülkelerde Marksist-Leninist partiler ve hareketler güçlenmekte, işçi sınıfı ve emekçi kitleler arasında kök salmaktadır.

BUHRAN MODERN REVİZYONİSTLERİN İPLİĞİNİ BİR KERE DAHA PAZARA ÇIKARIYOR

Yayılan buhran sosyalist geçinen ama kapitalist sömürü düzenini yeniden ihya etmiş olan Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ve yarı sömürgesi ülkelerin ipliğini bir kere daha pazara çıkarıyor.

Sosyalist ekonominin hedefi toplumun ihtiyaçlarını karşılamak, işçi sınıfının hayat şartlarını yükseltmektir. Kaynakları bu hedef doğrultusunda sosyalist merkezi planlamaya uygun olarak kullanan sosyalist ekonomide buhran olmaz. Halbuki bugün başta SSCB olmak üzere Polonya, Bulgaristan, Çekoslavakya, Doğu Almanya, Macaristan büyük bir buhranın içindedirler. Bu gerçeği sosyal-faşist iktidarların kendileri de resmi raporlarında ikrar etmektedirler. Doğu bloku ülkelerinin 1975 yılında sadece B.Almanya'dan aldıkları borç 3 milyar 500 bin dolardır. Polonya işçi sınıfı işbirlikçi iktidarın temel gıda maddeleri fiyatlarına zam kararını geri aldırttı. Macar revizyonistleri, Macaristan işçi sınıfından korktukları için, fiyatları yükseltme kararını nasıl uygulayabiliriz? diye kara kara düşünüyorlar. İşsizliğin artması, gıda maddelerinin bulunmaması, Japon, Amerikan tekellerine

De.sa.6'da

Fransa

Günden güne şiddetlenen buhran geçtiğimiz hafta Fransa'da hükümetin değişmesine yol açtı.

Enflasyon oranı % 12nin üstünde. Frank sürekli değer kaybediyor. Sanayi üretimi %15 düştü. İşletmelerin çoğu kapasitelerinin %60-70'i ile çalışıyor. İşsiz sayısı 1,5 milyonu buldu. 1976'da işsiz sayısının 200 bin kişi daha artması bekleniyor. İşçi ücretleri 1976'da 1975'e göre %3,3 düştü.

Tekstil, otomobil ve inşaat işçileri büyük grevler yaptılar.

Tekeller bir kaç yönlü çıkar sağlıyorlar. 1) Üreticilerin ihtiyaç duydukları malların fiyatlarını arttırarak. Örneğin; eskiden 18 binfrank olan bir sulama tesisi, şimdi 25 bin frank. 2) Gıda tekelleri köylünün ürününü çok ucuza kapatabiliyor. Örneğin, kesilmiş bir kuzu 380 bin eski franktan, 250 000 eski frank'a düştü. Sütün litresinin alım fiyatı 4 santim düştü. 3) Buhranı bahane eden tekeller, tüketim maddelerinin fiyatlarını sürekli artırıyor. Süt mamul fiyatları ortalama %4, tereyağı fiyatları % 13, peynir fiyatları %5,6-21,9, et fiyatları %25 arttı. Fransız köylülerinin gelirleri geçen yıl %20 oranında düştü. Oysa tarım gıda tekellerinin yıllık kârları %10-15 artmaktadır.

Köylü hareketleri yükseliyor. Mart ayında polise direnen başçiların üstüne saldırdı. Büyük çatışmalar oldu. Sadece 17 Şubat'ta 60 bin köylü direnişteydi. Burjuvazinin tarım geliştirme programı adı altında uygulamaya çalıştığı büyük işletmeleri kayırma programı, 447 bin küçük köylünün yıkımına sebep olacak.

İngiltere

Eskinin üzerinde güneş batmayan imparatorluğu, şimdi su alan bir gemi gibi batıyor. Son 40 yılın en büyük ekonomik buhranını yaşıyor. İktidarda bulunan sözde "işçi partisi" büyük burjuvazinin çıkarlarını korumak için işçi düşmanı bir siyaset izlemesine rağmen yetersiz kalıyor.

Gıda maddeleri fiyatı % 29, kiralar %34 arttı. Son iki yıl içinde vergiler % 35 yükseldi. Harcamaları azaldı. Tüketim malları fiyatlarının artış oranı 1975'e göre %190,6; 1970-75 yılları arasında hayat pahalılığı %97,3 arttı.

1975'de %25 olan enflasyon oranı ortak pazar ülkeleri arasında en yüksek oran oldu. Sterlin 1971'e göre %30,4 değer kaybetti. Bu 1950'lerden bu yana sterlinin en düşük değeri.

İşsiz sayısı bir yılda iki kat artarak 1 milyon 500 bin kişiye vardı. Sanayi üretimi sürekli düşüyor. Sadece geçen yıl,7500 işyeri iflas etti. İşten çıkartılan işçiler Manchester'den Londra'ya kadar yürüdüler. Kendilerini durdurmak isteyen polisle çatıştılar.

Sadece 1976'nın ilk üç ayının dış ticaret açığı 1 milyar 214 milyon dolar. Askeri harcamalarını ise 4 milyar 548 milyon sterlinden, 5 milyar 632 milyon sterline çıkarttı. Kamu yatırımlarının önümüzdeki 4 yıl içinde 3 milyar sterlin azaltılması kararlaştırıldı.

Buhran tekelleri fazla etkilemiyor. Rolls-Roys firmasının kârı 1975'de 1974'e göre 4 milyon dolar arttı.

İşçiler burjuvazinin gerici şiddetine boyun eğmiyorlar.

Amerika Birleşik Devletleri

Batı emperyalizminin başı olan ABD, buhranın yükünü ülke içinde işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin, dışta ise yarı sömürgelerinin üstüne yıkmaya çalışmaktadır. Buna rağmen buhranın yıkıcı etkilerinden kendini kurtaramamıştır.

Tüketim maddelerinin fiyatı 1975'e göre %140 arttı. Son 8 yıl içinde hayat pahalılığının artış oranı %171. Fiyat artışları en çok gaz, elektrik ve kamu hizmetlerinde oluyor. Emekçi ailelerin verdiği vergi oranı % 65 arttı. Son beş yıl içindeki fiyat artışları nedeniyle bir Amerikan işçisi eskiden 100 dolara aldığı bir malı şimdi 194 dolara alabiliyor. İşsiz sayısı 9 milyon. Bu çalışabilir durumda olan her 100 kişiden 9,2 sinin iş bulamaması demek. İşsizlerin çoğunluğunu zenciler meydana getiriyor. Üretimin azaltılması nedeniyle sadece otomobil sanayiinde son iki yıl içinde 750 bin işçi işten atıldı.

Posta işçileri, taksi şoförleri, otel işçileri büyük çapta grevler yaptılar. 1975 yılı içinde toplam 2 milyon işçi grev yaptı.

Bu yılın ilk iki ayının ticaret açığı uzmanların en kötü tahminlerini de aştı. Sadece şubat ayının açığı 140 milyon 800 bin dolar oldu. İhracatı % 3,3 azaldı.

Bütçede tasarruf gerekçesiyle eğitim, sağlık ve sosyal hizmetler için ayrılan para azaltıldı. Buna karşılık askeri harcamalara ayrılan para 1975'e göre % 9 arttırılarak 112 milyar dolar oldu.

İşçilerin, emekçilerin hayat şartları gitgide kötüleşirken tekellerin kârları artmaktadır. Ford şirketinin 1975 kârı 1974'e göre % 19 artarak 56 milyar dolar oldu. General Motors şirketinin kârı da 243 milyon dolar arttı.

Polonya

Sosyal-emperyalistlerin yarı-sömürgeleri içinde buhranın en yüksek şiddette sürdüğü bir ülkedir. Sadece Batı Almanya'ya olan borcu 1 milyar mark artarak 1975'de 3,4 milyar mark olmuştur.

Bir çok tüketim malı bulunmamaktadır. İkinci Dünya savaşından beri ilk defa bir Doğu Avrupa ülkesinde şeker vesikaya bağlanmıştır. Şehirlerde adam başına ayda iki kilogram şeker verilmektedir. Şekerin karaborsa fiyatı normal fiyatının 3 katıdır. Aslında Polonya, büyük bir şeker üreticisi ülkedir. Ülkede büyük bir şeker sıkıntısı varken, sadece Nisan ve Haziran ayında Sovyetler Birliği'ne 133 bin ton şeker satmıştır. Bu sosyal-emperyalistlerin "ekonomik işbirliği" etiketini yapıştırdıkları emperyalist yağmanın yeni bir örneğidir.

İzlenen tarım politikası sonucu yoksul köylüler iflas etmekte, göç ettikleri şehirlerde işsiz kalmaktadırlar. Buna karşılık yeni sömürücü sınıf genç kulak'lar 300 binden fazla işletme ve işlenebilir toprakların %35'inden fazlasına sahiptirler. İşbirlikçi iktidar kırsal kesimde de şekeri vesikayla dağıtmaktadır. Çiftçiler hükümete sattıkları ürün miktarına bağlı olarak şeker alabilmektedirler. Eğer, sattıkları ürün ortalamanın altındaysa ayda 1 kg., ürtalamanın üstündeyse 2 kilogram şeker alma hakkına sahiptirler. Tabii ki ortalamayı aşanlar yine zengin köylüler olmaktadır. Halbuki Polonya'da adam başına yıllık şeker tüketimi 43 kilogramdır.

PKP önderliğinde işçi sınıfı revizyonist iktidara şamar üstüne şamar vurmakta, Polonya işçi sınıfının devrimci geleneğini sürdürmektedirler.

Sovyetler Birliği

Kapitalizmin yeniden ihya edildiği, sosyal-emperyalist bir ülke haline gelen Sovyetler Birliği'de büyük bir ekonomik buhran içinde yüzüyor.

Buhran daha çok tarım alanında görülüyor. Sosyal-emperyalist Brejnev kliği, buhranın sorumlusu olarak tabiat olaylarını gösteriyor. Ama rakamlar buhranın gerçek nedeninin tabiat olayları değil, yeniden diriltilen kapitalist üretim ilişkileri ve revizyonist şeflerin kâr hırsı olduğunu gösteriyor.

1964'den bu yana tahıl üretimi 7 kat azalmıştır. 1975'de adam başına düşen tahıl oranı 1913 çarlık döneminden daha azdır. Brejnev revizyonisti sorumluluğu kendi üzerinden atarak 1964'den bu yana üç tarım bakanını azletmiştir.

Bir çok bölgede tüketim malları ve ekmek bulunamamaktadır. Revizyonist yayın organı Sel Jaya Jizni bile bir çok bölgenin köylerinden gelen mektuplarda bu konuda şikayetler olduğunu yazmak zorunda kaldı. Sel Jaya Jizni'nin şikayet olarak söz ettiği, işçilerin yaptığı grevler, köylülerin şehirlerarası yolları kesmeye kadar varan eylemleridir.

Şeker ve buğday sıkıntısı çekilen malların başında geliyor. Revizyonistler başta Amerika olmak üzere bir çok ülkeye avuç açarak buğday ithal ediyorlar. Sadece geçen yıl 30 milyon ton tahıl ithal ettiler. Ülkedeki ciddi şeker sıkıntısını giderebilmek için Filipinler'den 400 bin ton şeker ithal ettiler.

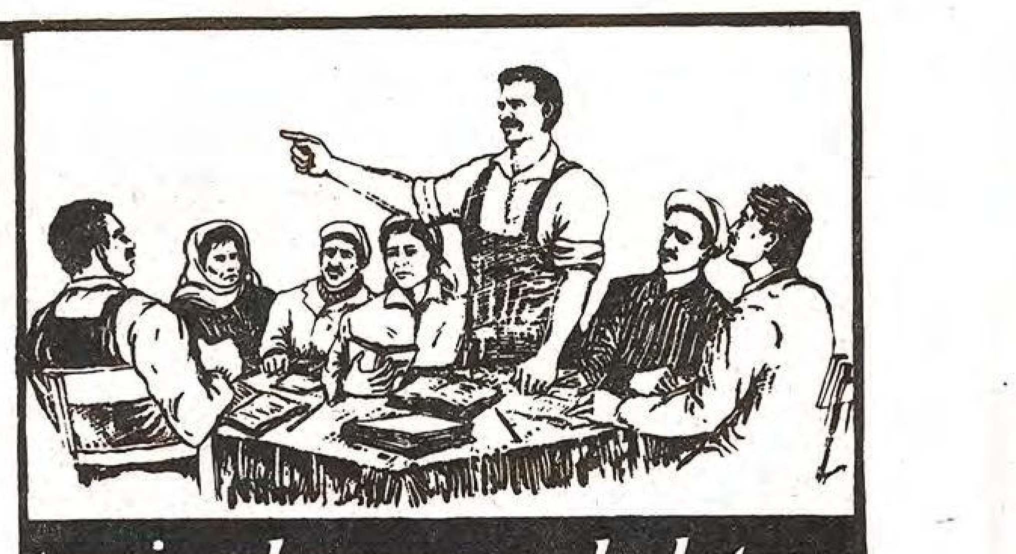
Ülkedeki işsiz sayısı 6 milyonu bulmuştur. Kar amacıyla üretim yapan işletmeler, sürekli olarak işçi çıkarmaktadır.

1976-77 askeri harcamaları için ayrılan para 117 milyar dolardır. Bu rakam geçen yıla göre 8 milyar dolar artmıştır. Askeri harcamaların yıllık artış oranı %5'tir. Silah harcamaları milli e gelirin %20'sini, bütçenin %35'ini tutmaktadır.

Dünyayı paylaşmak için azgınca silahlanan, halkının ekmeğinden çalarak silaha yatıran bir iktidara işçi sınıfı iktidarı denilebilir mi?

Savaş üzerine: 3

YÜKSELEN SAVAŞ TEHLİKESİ VE BARIŞ MÜCADELESİ

teori yolumuzu aydınlatıyor

Lenin ve Stalin, emperyalizm varoldukça paylaşım savaşlarının kaçınılmaz olacağını defalarca belirtmişlerdir Bugün dünyamız, böyle bir savaşa doğru yönelmekte, yeni bir paylaşım savaşı tehlikesi artmaktadır.

Savaş tehlikesinin kaynağı SSCB emperyalizmidir. Çünkü SSCB dünya pazarları üzerinde daha fazla alanı sömürmek istemekte, fakat pazarların önceden paylaşılmış olması nedeniyle bu isteğini gerçekleştirememektedir. ABD emperyalizmi ise elinde olanı muhafaza etmeye çabalamaktadır.

Bugünkü Rusyanın ekonomisi tümüyle bir savaşa hazırlık ve savaş ekonomisidir. 1976-77 bütçesinde 117 milyar doların silahlanmaya ayrıldığını görüyoruz. Bu genel bütçenin % 35'idir. milli gelirin ise % 20 sini silahlarla yürütecek bir savaşı destekleyebilecek bir ekonomi " den, bahsetmektedir. Sovyetlerin bu günkü ekonomik siyasetlerinin temel amacı budur. Sovyetlerde silahlanma ve savaş hazırlığı ön plana çıkmıştır. Gittikçe artan bir şekilde, maddi kaynakların, işgücünün ve paranın askeri amaçlara

AMERİKA	MÜTTEFİKLERİ		SOVYET RUSYA	MÜTTEFİKLERİ
2 130 000	2 941 250	Asker sayısı	3 225 000	1 084 000
26 530	14 211	Tank sayısı	40 000	14 700
400 (60)	50 (36)	Orta menzilli stratejik bombardıman uçakları	135 (670)	
7 272	3 192	Savaş uçakları	8 315	2 234
1 054		Kıtalar arası füze sayısı	1 618	
656	32	Deniz altından atılan Kıtalararası füze sayısı	784	
13	3	Uçak gemisi	3	
41	7	Atom denizaltısı	75	
75	138	Klasik deniz altı	265	8
178	258	Savaş gemileri sayısı	236	15

yöneltildiği görülmektedir. Sovyet ekonomisi tırmanan bir biçimde askerileştirildi. Sanayi tesislerinin % 60'ı askeri alanlara kaydırıldı. Bu nedenle de Sovyetlerde tüketim malları pazarında birçok önemli madde sürekli olarak karaborsa durumundadır. Jilet, ustura, diş fırçası gibi ihtiyaç maddeleri uzun süredir piyasadan kaybolmuştur. Dünyanın en büyük silah tüccarı durumunda (1975) olan Sovyetler Birliğinin 1976 daki silah satışı 20 milyar dolara ulaşacaktır. Sovyetler dünya silah satışının % 40 kadarını yapmaktadır.

ABD ile SSCB'nin askeri güçlerinin bir karşılaştırılması yapılacak olursa, durumun hızla Sovyetlerin lehine döndüğü görülür.

SSCB'nin orduları 4.2 milyondur. Sovyet ordularının ihtiyaç er ve subay sayısı ise 25 milyona varmıştır. Konvansiyonel araç ve gereçler açısından Sovyetlerin üstün oldukları söylenebilir. T 60 tankları ve Mig 25'ler, NATO'daki karşıtlarından oldukça üstün sayılmaktadır. Sovyetler ... denizlerde de üstünlüğü ellerine geçirmektedir.

Sovyetler Birliği, nükleer güç olarak da son yıllarda ABD ile yetişmiş ve geçmek üzeredir.

ABD silahlanmaya yılda 112 milyon dolar harcamaktadır. Bu ABD bütçesinin % 26'sı kadardır. ABD orduları, Asya ve Avrupanın stratejik noktalarına yerleştirilmiş durumdadır. Sadece Güney Kore'de 42 bin ve sadece Federal Alman Cumhuriyetinde 210.000 ABD askeri bulunmaktadır. Ülkemizde 7000-10000 ABD askeri ve yüzden fazla irili ufaklı askeri üs vardır.

"Detant" siyaseti işte böyle azgınca sürmekte olan silahlanma yarışının ve ondan kaynaklanan savaş ihtimalinin üzerine çekilmek istenen uydurma ve sahte bir perdedir.

Zaten SSCB emperyalistleri de büyük bir küstahlıkla şöyle demektedirler: "barış Sovyetler Birliğinin roket ve nükleer gücü ile korunmaktadır!" Bugünün sahte ve geçici barışı bir süre sonra kanlı bir paylaşım savaşına dönüşebilir, bunun sorumluları iki süper güç olacaktır.

Dünya emperyalizminin talan sofrasına geç gelen Sovyet Sosyal emperyalizmi, kendi payına düşenden memnun değildir. Bütün dünyayı yeniden paylaşma girişiminde bulunmakta ve ABD emperyalizmiyle dünya çapındaki rekabetinde saldırı durumuna geçmektedir.

YENİ BİR PAYLAŞIM SAVAŞINA KARŞI MÜCADELE

Objektif olarak varolmayan şartlar; anlaşmalar, konferanslar vb. yoluyla yaratılamaz. Bu gün dünyada yükselmekte olan savaş tehlikesini hiçbir uydurma "detant", "yumuşama" siyaseti ortadan kaldıramaz.

Dünyamızda sadece iki süper güç ve genel olarak emperyalist mihraklar arasındaki paylaşım çelişmeleri değil, bütün başlıca çelişmeler derinleşmektedir. Dünyada devrimci mücadele yükselmektedir. Devrim akımı yükselmektedir.. Ezilen uluslar, halklar ve proletaryanın emperyalizm ve sosyal emperyalizmle çelişkileri de gün geçtikçe derinleşmektedir. Devrim etkeni emperyalist paylaşım savaşı etkeni ile başabaş yükseliyor.

Gelişmekte olan yarı-sömürge ve bağımlı ülkelerin emperyalizmden kopmaları için, halkların devrim mücadeleleri için şartlar son derece elverişlidir.

Dünyamızda yükselen emperyalist paylaşım savaşı tehlikesinin önünü almak onu geriletmek ve ertelemek, şiddetini ve tahribatını azaltmak mümkündür. Savaşı önlemenin de şartları gelişmektedir. Ancak bu birbirini tamamlayan iki siyasetle, "detant" arasında hiç bir ilişki yoktur. Bu iki siyaset objektif şartların tahlilinden kaynaklanmaktadır.

1) Dünya da barıştan yana olan güçler emperyalizmi, özellikle iki süper gücü tecrit etmelidir. İki süper güç etrafında bloklaşmaların önüne geçilmelidir. Gelişmekte olan ülkelerin daha tutarlı bir Üçüncü Dünya siyaseti uygulamaları gerekmektedir. Bu ülkelerin işçi sınıfı ve halkları iki süper güce karşı mücadeleleri yükseltmeli, Üçüncü Dünya ülkeleri arasında birliği savunmalı, bu ülkelerin halkları arasında kardeşlik ve dayanışma bağları geliştirilmelidir. Emperyalizmin, özellikle iki süper gücün Üçüncü Dünya ülkeleri arasında kışkırtıcılık yapmalarına izin verilmemelidir. sovyet Sosyal emperyalizminin "detant" ve "silahsızlanma" uydurmaları teşhir edilmeli, yerle bir edilmelidir. Bunun yanısıra yeni bir paylaşım savaşına karşı aktif ve militan bir teşhis kampanyası sürdürmeli, emperyalistlerin bütün hileleri açığa çıkarılmalıdır. İki süper gücün askeri saldırganlıkları her fırsatta ... ve engellenmelidir. İki süper gücün dünyanın göklerini, denizlerini ve karalarını hegemonya mücadeleleri için alabildiğine sorumsuzca kullanmalarına izin verilmemelidir.

Özellikle önemli olan Üçüncü Dünya Ülkelerinin Birliğidir. Savaşın geriletilmesinde ve önünün alınmasında bunun hayati önemi vardır.

2) Emperyalist paylaşım savaşının en öldürücü düşmanı devrimlerdir. Savaşı önlemek ancak devrimler yoluyla olur Ya savaş devrimleri doğurarak yokolacaktır ya da devrimler savaşı yok edecektir. İşte esas önemli olan mesele budur.

Sürekli barış, emperyalizmin kesin olarak ortadan kaldırılmasıyla mümkündür. Sürekli barışa giden yol, kaçınılmaz olarak devrimden geçecektir. Dünya halklarının, ezilen ulusların ve dünya proletaryasının esas önem verdiği mesele budur. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen uluslar ve dünya halkı sahte "detant" ninnileriyle uyumak yerine, emperyalizme ve tek tek ülkelerdeki işbirlikçilerine karşı devrim mücadelelerini yükselterek, devrimlerini başarıya ulaştırarak emperyalizmi mezarına gömeceklerdir.

Bugün devrim etkeni de savaş etkeni de başabaş yükselmektedir. Dünyanın ezilen ulusları ve halkları ve dünya işçi sınıfı savaş tehlikesini geriletme mücadelesini devrim mücadelesinden koparmamalı ve iki süper güç başta olmak üzere tüm emperyalizmi mezarına gömmenin, yerli işbirlikçilerini kesin olarak yenilgiye uğratmanın mücadelesini her şart altında yılmadan sürdürmelidir.

Güney Afrika ve Rodezya'da Mücadele Yükseliyor

"Tutuklu bulunan herkesi bırakın" Azanyalı öğrenciler siyah önderlerin serbest bırakılması için mücadele ediyorlar.

Güney Afrika ve Rodezya'da Azanya, Namibya, Zimbabve halklarının mücadelesi ırkçı faşist rejimlerin uyguladıkları vahşi terörü göğüsleyerek yükseliyor

Güney Afrika'da gösteri yapan kitlelere, ırkçı-faşist yönetimin silahlı güçleri hedef gözetmeksizin ateş açıyor. Yerli halk son üç ayda 350 ölü, 1500 yaralı verdi.

Irkçı-faşist yönetim, "beyazların zulmüne karşı"yapılan üç günlük genel grevi kırabilmek için Zulu Kabilesini grevci işçilerin üzerine sürdü.

Irkçı-faşist yönetimin Adalet, Polis ve Tutukevleri Bakanı, siyahların Güney Afrika halkının mücadesini bastırma yolu olarak şunu gösteriyor: "Zencilerin başkaldıranlara karşı koymaları için onlara yeterince ödün vermelidir. Böyle bir "küçük burjuva" sınıfına girenler, ellerindekini vermemek için bütün güçleriyle savaşacaklardır. Bu insanlara kaybetme korkusu aşılarsak tehlikeli durumu atlatabiliriz. Kaybedecek birşeyleri olmayanlar zincirlerini nasılsa kırmaya kalkışırlar. Mutlu bir insan asla komünist olamaz."Azılı faşistin kurtuluş mücadelesi veren halka vaad ettiği ise şu: "Arazileri gene hükümete ait olmak kaydıyla, Afrika'lı zenciler artık otuz yıl süre ile ev alma hakkına sahip olacaklar."

Irkçı faşistler bu ve buna benzer sözde reformlarla halkın yükselen mücadelesini durdurabileceklerini sanıyorlar. Buna en iyi cevabı Güney Batı Afrika Halklar Örgütü'nün (Swapo) temsilcisi veriyor. "Gerilla mücadelesini bütün ülkeye yayacağız."

Namibya'yı işgal altında bulunduran ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin kararına rağmen boşaltmayan Güney Afrikanın ırkçı-faşist yönetimi Namibya ve Azanya halklarının silahlı mücadelesi ile yıkılacaktır.

RODEZYA'DAKİ SİLAHLI MÜCADELE AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİ KORKUTUYOR

Irkçı yönetimin yerli halka ve gerillalara karşı giriştiği toplu katliam hareketleri gerillaların mücadelesini durduramıyor. Onlar her gün ırkçı faşist yönetime yeni darbeler indiriyorlar.

Silahlı mücadelenin yükselmesinden en fazla tedirgin olanlardan biriside Amerikan emperyalistleri. Onlar,halkın mücadelesinin işbirlikçisi yönetimi yıkmasından, ikinci olarakta Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bölgede güçlenmesinden korkuyorlar. Bu nedenle ABD Dışişleri Bakanı Kissinger, "Ben yaşadığım sürece zenciler yönetime katılamıyacaktır." diyen ırkçı-faşist Rodezya Başbakanı Ian Smith'i reformist tedbirler almaya, kendileri ile işbirliği yapacak siyahlarında yönetime katılmasına razı etmeye çalışıyor.

Sovyet sosyal-emperyalistleri ise, bölgede sözde yardım yaparak yayılma alanlarını geliştirmeye çalışıyorlar.

Emperyalizme, faşizme, ırkçılığa karşı mücadele eden kurtuluş örgütleri Zanu'nun yolunu izleyerek sosyal-emperyalizme karşı da mücadele etmelidirler.

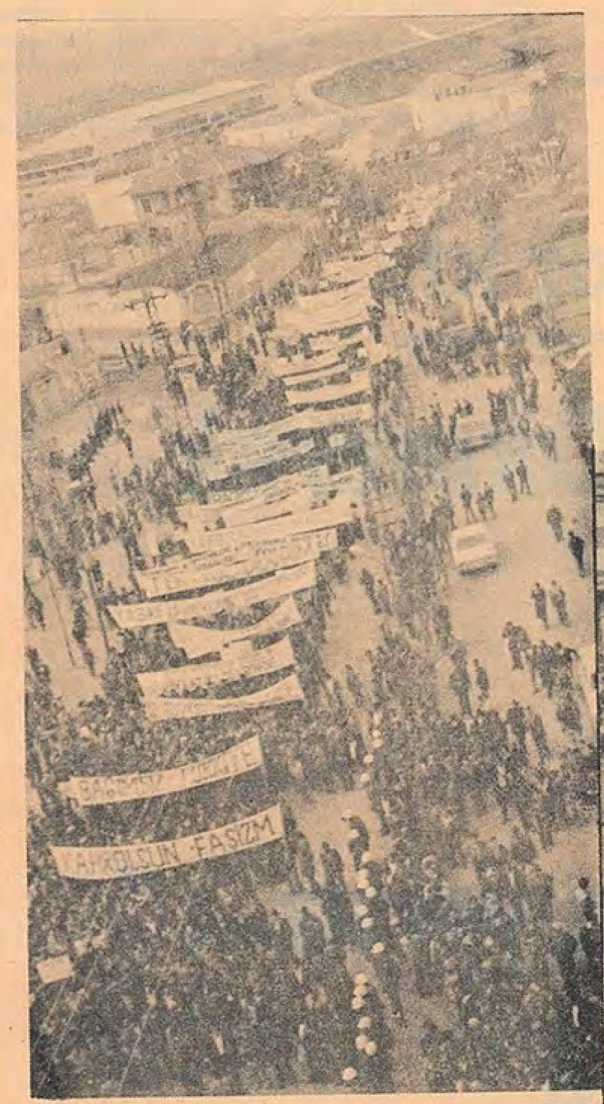
HALKIN KURTULUŞU
Haftalık Gazete
Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Cağaloğlu - ISTANBUL
Abone Şartları:
Yurtiçi yıllık 125 TL
6 aylık 65 TL
Yurtdışı yıllık 200 TL
6 aylık 100 TL
İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi:P.K.1107 Sirkeci-ISTANBUL

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ: HAKİM SINIFLARIN SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİNİ SÜRDÜREBİLMEK, HALKIMIZIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE MÜCADELESİNİ BASTIRABİLMEK İÇİN KURDUKLARI FAŞİST KURUMLARDAN BİRİDİR.
DGM'LER KURULUŞ AMAÇLARI, YETKİLERİ, KURULUŞ BİÇİMLERİ, BUGÜNE KADAR VERDİKLERİ KARAR VE UYGULAMALARIYLA HALK DÜŞMANLARININ HİZMETİNDE, BAĞIMSIZ MAHKEME ÖZELLİĞİNİN KIRINTISINI BİLE TAŞIMAYAN ORGANLAR OLDUKLARINI DEFALARCA İSPATLAMIŞLARDIR.
MC İKTİDARININ BAŞI DEMİREL VE HAKİM SINIFLARIN BAŞKA SÖZCÜLERİ "DGM'LER HÜR DEMOKRATİK DÜZENİN KORUNMASI İÇİN GEREKLİDİR" YAYGARASINI YAPIYORLAR. SÖMÜRÜCÜLERİN, HALK DÜŞMANLARININ DİLLERİNDEN DÜŞÜRMEDİKLERİ "HÜR DEMOKRATİK DÜZEN" NEDİR? ONLAR NASIL BİR DÜZENİN DEVAMINI İSTİYORLAR? İŞÇİLERİ İLİKLERİNE KADAR SÖMÜREBİLDİKLERİ, ÖLMEMELERİNE YETECEK KADAR BİR ÜCRETLE İNSANLIK DIŞI ŞARTLARDA HİÇ BİR GÜVENLİKLERİ OLMADAN ÇALIŞTIRILDIKLARI: YOKSUL KÖYLÜLERİN ELİNDE AVUCUNDA NE VARSA ÇEKİP ALABİLDİKLERİ: BAŞTA KÜRT ULUSU OLMAK ÜZERE AZINLIK MİLLİYETLERİN IRKÇI VE ŞOVEN BASKILAR ALTINDA YAŞADIĞI YÜZBİNLERCE TOPRAKSIZ AİLENİN TOPRAK HASRETİYLE KAVRULDUKLARI KÜÇÜK ÜRETİCİLERİN MAHSULLERİNİ YOK PAHASINA SATMAK ZORUNDA KALDIKLARI: DURMADAN ARTAN PAHALILIĞIN HALKIN BELİNİ BÜKTÜĞÜ, ÇALIŞMAK İSTEDİĞİ HALDE İŞ BULAMAYAN MİLYONLARIN SOKAKLARI DOLDURDUĞU: YOKSUL HALK ÇOCUKLARININ ÜNİVERSİTE KAPILARINDAN GERİ DÖNDÜRÜLDÜĞÜ: DEVRİMCİLERİN, YURTSEVERLERİN SOKAKLARDA KATLEDİLDİKLERİ: FAŞİST KATİLLERİN SERBESTÇE DOLAŞTIKLARI: İŞKENCE TEZGAHLARININ KURULDUĞU: ZİNDANLARIN AĞZINA KADAR DOLDURULDUĞU: DEMOKRATİK ÖRGÜTLERE HAYAT HAKKININ TANINMADIĞI, HALKIN EN TEMEL DEMOKRATİK VE EKONOMİK HAKLARININ GASBEDİLDİĞİ ÜLKENİN EMPERYALİSTLERE PEŞKEŞ ÇEKİLDİĞİ: KISACASI RÜŞVETİN, HIRSIZLIĞIN, ADAM KAYIRMANIN AYYUKA ÇIKTIĞI, ZULMÜN VE SÖMÜRÜNÜN AZGINLAŞTIĞI BİR DÜZEN İSTİYORLAR.
ONLAR BÖYLE BİR DÜZENİ AYAKTA TUTMAYA ÇABALADIKLARI İÇİN DGM'LERİ YAŞATMAK İSTİYORLAR
HAYAT ŞARTLARINI BİRAZ DAHA DÜZELTMEK İÇİN, İSTEDİĞİ SENDİKAYI GEÇEBİLMEK İÇİN DİRENEN İŞÇİLERİ; HAKKI OLAN TOPRAKLARI ELİNDEN ALAN AĞALARA BOYUN EĞMEYEN TOPRAKSIZ KÖYLÜLERİ ÜRÜNÜNE DEĞER FİYAT İSTEYEN, BUNUN İÇİN MÜCADELE EDEN KÜÇÜK ÜRETİCİLERİ: HAKİM SINIFLARA UŞAKLIK ETMEYEN ÖĞRETMENLERİ, NAMUSLU AYDINLARI: AKADEMİK, DEMOKRATİK HAKLARINI ELDE ETMEK İÇİN MÜCADELE VEREN, FAŞİST SALDIRGANLAR KARŞISINDA YILMAYAN ÖĞRENCİLERİ: HAKLARINI KORUMAK İÇİN ÖRGÜTLENENLERİ: ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI İÇİN İKİ SÜPER GÜCE KARŞI MÜCADELE VERENLERİ; YOKSULLUĞA, ZULME VE SÖMÜRÜYE KARŞI DİRENENLERİ YARGILAMAK İÇİN DGM'LERİ YAŞATMAK İSTİYORLAR
HALK DÜŞMANI FAŞİST MC DGM KANUNUNU YENİDEN ÇIKARTMAK İSTİYOR. MC TEKELCİ SERMAYENİN ÇIKARLARI İÇİN İŞÇİ ÜCRETLERİNİ DONDURMAK, SENDİKA SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜNÜ ORTADAN KALDIRMAK İSTİYOR. DEMİREL, TÜRKEŞ, FEYZİOĞLU, ERBAKAN GİBİ TESCİLLİ HALK DÜŞMANLARI AĞIZLARINI "ZAM YOK" DİYE HER AÇIŞLARINDAN SONRA YENİ BİR ZAM DALGASI GELİYOR. FAŞİST BESLEMELERİN SALDIRI VE CİNAYETLERİ SÜRÜYOR. HALKIMIZIN UYANIKLIĞINI KÖRELTMEK İÇİN KARDEŞ YUNAN HALKINA KARŞI DÜŞMANLIK KÖRÜKLENİYOR. İKİ SÜPER DEVLETE OLAN KÖLECE BAĞIMLILIK DAHA DA PEKİŞTİRİLİYOR
MC'NİN HALK DÜŞMANI SİYASETİNİN İŞÇİLERE, EMEKÇİLERE GETİRDİKLERİ BUNLARDIR. DGM KANUNUNU ÇIKARTMAMA MÜCADELEMİZİ, HALKA HER GÜN YENİ BİR FESATLIK TEZGAHLAYAN, YENİ SALDIRILARA HAZIRLANAN FAŞİST MC'NİN YIKILMASI MÜCADELEMİZLE BİRLEŞTİRELİM.

DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!
DGM'NİN VERDİĞİ BÜTÜN KARARLAR GEÇERSİZ SAYILMALIDIR!
FAŞİST MC'NİN YIKILMASI İÇİN GENEL GREV YOLUNDA İLERİ!

DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!

DGM'ler Sıkıyönetim Mahkemelerinin Devamı Olarak Çalıştılar

Hakim sınıflar sıkıyönetim mahkemelerinin gördüğü hizmetlerin sürdürülmesi amacıyla DGM leri kurdular. Anayasa mahkemesinin sıkıyönetim mahkemelerinin sıkıyönetim kalktıktan sonra da göreve devam etmelerini iptal eden kararı üzerine DGM ler kuruldular.

DGM türünden faşist yargı kurumları daha önce faşistler ve faşistlerin uşakları tarafından iktidarlarını sürdürebilmek amacıyla İspanya ve Fransa'da kurulmuşlardır. İspanya'da faşist Franco iktidara geldikten sonra Mussolini ve Hitler'in izinden giderek "Devlet Güvenlik Mahkemeleri" kurdu. Fransa'da, ülkesini Alman faşizmine satan Mareşal P Petain zamanında hain Vich hükümeti de "Devlet Güvenlik Mahkemeleri" kurmuştu. DGM ler Türkiye'd de Haziran 1973'de kuruldu.

Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi başkanlığı yapan faşist Ali Elverdi AP'ye kapılanmadan önce verdiği demeçte "Mahkemelerde siyasi kanaatlerim doğrultusunda karar verdim" diyerek hakim sınıfların kuklası olarak önceden alınan kararları uyguladığını itiraf etmişti.

Istanbul DGM başkanı Burhanettin Ertuğ da TİİKP davası sırasında "Ben kanun manun tanımam" diyerek Ali Elverdi'lerin mirasçısı olduklarını ifade etti. İş Bankası Acıbadem Şubesi soygunu davasında tutuklulara "isterseniz konuşmayın, sizi nasıl olsa asacağız" sözleriyle DGM lerin de sıkıyönetim mahkemeleri gibi faşistlerin peşinen aldıkları kararları uygulattırdıkları paravanalar olduklarını ikrar etmiştir.

Sıkıyönetim mahkemelerinin salonlarında dahi tutuklulara ve ailelerine saldırıldı, işkence yapıldı.

Istanbul DGM de TİİKP davası sırasında tutuklulara yapılan faşist uygulamalara karşı çıkan avukatlar ve bir tutuklunun annesi mahkeme salonunda coplandılar. İYÖKD davasında tutuklulara mahkeme salonunda saldırıldı. Kerim Yaman'ın katilleri faşistlerin teker teker bırakılması ve olayın üstünün örtülmek istenmesine karşı çıkarak "Yeter artık! Katilleri cezalandırın" diyen bir dinleyici faşist savcı Naci Gür ve Bedri Soykan'ın emriyle polis odasına sokularak dövüldü. Sıkıyönetim mahkemeleri işkencecilerle elele çalıştılar.

DGM lerde MİT, Kontr-Gerilla gibi işkence yuvalarıyla iç içeydiler. Istanbul DGM başkanı Burhanettin Ertuğ Birleşik Devrimci Cephe davası sırasında tutuklulara "sizi öyle bir yere gönderirim ki aklınız başınıza gelir" sözleriyle bu gerçeği bir kere daha itiraf etti. Naci Gür, Yaşar Değerli gibi 12 Mart döneminden sicilli işkenceciler DGM lerde savcılık makamında oturdular.

Sıkıyönetim mahkemeleri yaptıkları zulümleri gizleyebilmek için tutuklu ailelerinin ve dinleyicilerin duruşmaları izlemelerine engellemeye çalışmıştı.

DGM lerde aynı yollara başvurdular. Mahkeme kapılarını tutan polisler savcıların verdiği emre dayanarak içeriye dinleyici sokmamaya çalıştılar. İYÖKD davasını izlemeye gelen dinleyicilere baskı yapan savcı "bunlar komünist, bu raya niçin geliyorsunuz" diye sorguya çekti.

DGM'lere 12 Mart Artığı İşkenceciler Tayin Edildi

DGM ler halk üzerinde yoğun bir baskı ve zulmün hüküm sürdüğü, devrimcilerin ve yurtseverlerin darağaçlarında, sokaklarda kahpece katledildiği, zindanların onbinlerle doldurulduğu 12 Mart döneminin ürünü olarak halk kitlelerinin faşizme karşı nefretinin alabildiğine yüksek olmasına rağmen örgütsüz ve dağınık oldukları 1973'de kuruldu.

DGM ler devletin faşistleştirilmesi yolunda atılan adımlardan biridir. 12 Mart diktatörlüğü boyunca halk düşmanlarına sadakatle hizmet eden, faşist zulüm çarkının bir parçası olarak çalışan sıkıyönetim mahkemelerinin ambalaj değiştirerek devam ettirilmesidir.

Sıkıyönetim mahkemelerinin hakim ve savcıları hemen DGM lere tayin edildiler. 12 Mart mahkemelerinin gözü dönmüş halk düşmanları, eli kanlı işkenceci katilleri DGM savcılıklarına, hakimliklerine getirildiler.

NACİ GÜR: Istanbul DGM savcısı olan bu albay 12 Mart döneminin namlı kan içicilerindendir. 12 Mart döneminde birçok devrimciye, yurtsevere işkence yapmıştır. DGM de savcılık soruşturmalarını yaptığı birçok yurtsevere eskiden nasıl işkence yaptığını anlatarak gözdağı vermek istemiştir. Nitekim TİİKP davasının tutuklularından biri gözleri kapalı olarak ifadesini işkenceyle alan işkencecilerden birinin Naci Gür olduğunu, bu zalimi sesinden tanıdığını söylemiştir. Tutanaklara da geçen bu ifade karşısında Naci Gür hiç bir şey diyememiştir. Bu halk düşmanı aynı davadan başka bir tutuklunun savcılık ifadesini alırken boğazına sarılmış, mahkemede bu saldırganlığını da yalanlıyamamıştır. 12 Mart'ın bu kontr-gerillacısı 1974 yılında 3 milyon liraya arsa alabilecek kadar servet sahibi olabilmiştir. Naci Gür'ün yeğeni Uğur Gür de Istanbul 1. Şube'de K grubunda görevli bir işkencecidir. Uğur Gür'ün işkenceyle aldığı ifadeler Naci Gür'ün iddianamelerinde delil olarak gösterilmektedir.

NEVZAT ÇİZMECİ: 12 Mart döneminin önde gelen işkencecilerinden olan bu albayda Istanbul DGM'ye tayin edilmiştir. Cellat Faik Türün'ün de işkence yapıldığını itiraf ettiği Kontr-Gerilla'da görev yapmıştır. İşkenceyle alınan düzmece ifadelerle devrimciler, vurtseverler hakkında idam talep eden gözü dönmüş bir halk düşmanıdır. Tutukluların ifadelerinin işkenceyle alındığı Sıkıyönetim Mahkemesi kararlarına bile geçen bomba olayları, sabotaj olayları davalarının savcısıdır. Bomba olayları davasında işkenceyle aldığı ifadelere dayanarak 15 kişi hakkında idam cezası talep etmiş, kendinden sonra atanan savcı ise bu talebi 5-15 seneye indirmiştir. Sabotaj olayları davasının ise uydurma olduğu mahkeme ve Askeri Yargıtay kararlarıyla kesinleşmiştir.

YAŞAR DEĞERLİ: 12 Mart döneminde Diyarbakır'da görev yapmış bir işkencecidir. Diyarbakır'da tutuklanan devrimci ve yurtseverlere yapılan bütün işkenceleri yönetmiş bir halk düşmanıdır. Yiğit devrimci İbrahim Kaypakkaya'ya da haftalarca işkence yaptırmış, O'nun boyun eğmeyen tavrı üzerine katlettirmiştir. Yaşar Değerli İbrahim Kaypakkaya'nın katillerinden biridir. Mükafat olarak tayin edildiği Adana DGM sinde de 12 Mart'ta uyguladığı yöntemleri terk etmemiştir. Gaziantep katliamının soruşturması ile özel olarak görevlendirilmiş, olayla hiç bir ilgisi olmayan sekiz kişiyi ifadeleri işkenceyle alınmış olduğu halde haklarında hiç bir delil olmaksızın tutuklatmıştır.

TAYLAN ERİMER: 12 Mart döneminde Diyarbakır Sıkıyönetim mahkemesinde görevli olan bu binbaşı da yaptığı hizmetlerin karşılığı olarak Istanbul DGM ye tayin edilmiştir.

ZEKAİ TURAN: 12 Mart döneminin Ankara savcısıdır. 1972 yılında gerici Kemal Satır ve arkadaşları tarafından yapılan ihbara dayanarak CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit ve o zamanki CHP Merkez Yönetim Kurulu hakkında soruşturma açmıştır. Hakim sınıflara yaptığı hizmetlerin karşılığında Ankara DGM savcılığına getirilmiştir.

İzmir DGM sinin hakimlerinden albay Ali Rıza Hafızoğlu, albay Doğan Acır, savcılarından binbaşı Ayhan Ulusoy'da 12 Mart döneminin sıkıyönetim hakimlerindendir.

İŞSİZLİK VE PAHALILIK YÜKSELİYOR

Derinleşen Ekonomik Buhran Kitleleri Sefalete İtiyor

MC hükümeti, onun başı Demirel ve işadamları fukaralığa, işsizlik ve pahalılığa son verme iddiasında. İşverenler hiç bir zaman işçilerin kurtarıcısı olamaz. İşçiler ve tüm emekçilerin sömürüden, yoksulluktan kurtulmak için kendilerinden başka güvenecekleri kimse yoktur.

Fabrika sahipleri, kapitalistler pahalılığın suçunu işçi ücretlerindeki artışa yükleyerek kapitalist sömürüyü gizlemeye kalkıyorlar. Ücretlerini arttırmak, daha iyi şartlarda çalışmak ve yaşamak için sendikalarda örgütlenen, grev yapan işçilere azgınca saldırıyorlar. İşçilerin sömürü ve yağma düzenine karşı çıkmalarından hoşlanmıyorlar. İşçilerin sömürü ve yağma düzenine karşı çıkmalarından hoşlanmıyorlar. Çapulculuk, hırsızlık ve işçi haklarını gaspederek büyüyen sermayeyi kaybetmek korkusuyla titriyorlar.

Polis direnişteki işçilere saldırıyor, copluyor, hapse atıyor. Hükümet "merkezi toplu iş sözleşme kurulu" oluşturarak "aşırı ücret artışına dayanan grevleri önlemeye" kalkıyor.

Bir tarafta bir avuç kapitalistin lüks ve ihtişam için de alabildiğine rahat hayatı, diğer tarafta canları çıkarcasına çalışan ama yoksulluk ve açlığa mahkum olan işçi, köylü emekçi var. Artan pahalılıkta durup dinlenmeden çalışan işçiler her an işsiz kalma tehlikesiyle karşı karşıyalar. Sefalet öylesine yaygın ki, sabahın erkeninde büyük şehirlerde kurulan işçi pazarlarında, gündelik iş bulmak için çırpınanlarla, kenar mahallelerde, izbeliklerde, kıyıda köşede aç sefil sürünenlerin, dilencilerin, şehirde, köyde iş bulamayanların sayısı çığ gibi artıyor. İş ve işçi bulma kurumunun verdiği rakamlara göre 1976'nın ilk 7 ayında yarım milyon işsiz iş istiyor ve her ay 72.000 kişi kuruma iş bulmak için başvuruyor. Çoğunun kuruma başvurmadığı hesaba katılırsa işsizlerin sayısının ne kadar yüksek olduğu tahmin edilebilir. Ülkenin açık işsizlerinin sayısının 2.5 milyon civarında olduğu bildiriliyor.

Bütün bunlar neden böyle oluyor? Bu her şeyden evvel fabrikaların, işyerlerinin, büyük toprakların bir avuç zengin kapitalistin ve toprak ağasının elinde olmasına bağlıdır. Buralarda çalışan milyonlarca işçi vardır. Ama her şeyin sahibi kapitalistlerdir. Yoksul halk geçinebilmek için iş gücünü bu özel mülk sahibine satar. Yaratılan değerden, gelirden ancak geçinmesine yetecek kadar olan çok az miktar eline geçer. Geri kalan büyük pay işverenin eline geçer. İşçinin sömürülmesinden doğan bu büyük fark işveren kârının, sermayenin kaynağıdır. Toplumsal üretimin nimetlerini patronlar devşirirken, ürünü üreten, geliri yaratan işçilerin hesabına bir lokma ekmek için çalışmak, yoksulluk, işinden olma tehlikesi ve sefalet düşüyor. Kısacası, toplumsal üretimden en çok çalışıp, yorulan işçiler halk kitleleri değil, bir avuç sömürücü kapitalist yararlanıyor. Her zaman daha yüksek kâr elde etmek peşinde olan sermaye sahibi "çalışan kazanır" yalanıyla gözleri boyayıp doymak bilmez bir açgözlülükle işçilerin sömürüsünü arttırıp kesesini doldurmaya bakıyor.

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün verilerine göre 1964 yılında yapım sanayiinde yaratılan değerin %32'si işçilerin, %68'i sermayenindir. 1974'de ise işçilerin payı %26'ya düşerken işverenlerin payı %74'e yükselmiştir. İşverenin üretimden aldığı payın artışına rağmen, son günlerde işçi ücretlerindeki "artışı" ileri sürerek kopardıkları yaygaralar, onların ne denli sahtekâr olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

İşçiler ne zaman ücret artışı istese patronlar bu yalana baş vururlar. Pahalılıktan zarar gören işçilerdir. Pahalılıktan yararlanıp, işçilerin sömürüsünü artıran kapitalistlerdir. İşçilerin fiyat artışlarıyla birlikte gerçek ücretleri düşer. Barınma, giyinme, beslenme imkânları aşırı pahalılıkta işçilerin ve emekçi halkın açlığa, sefalete sürüklenmesiyle son bulur. 1963'den bu yana gerçek işçi ücretleri enflasyon nedeniyle sürekli azalmıştır. Enflasyonu sömürüyü arttırmak, daha çok kâr etmek için fiyatları yükselterek kapitalistler kasıtlı olarak körüklüyorlar. Fiyat artışları her geçen gün en yüksek düzeye varırken işçilerin grevler, toplu sözleşmeler yoluyla aldıkları ücretler devede kulak misalidir. Fiyat artışları ve geçimle ilgili göstergeler 1976'da tahminen %25 civarında görülmemiş bir pahalılığın geliştiğini gösteriyor. Kısacası, pahalılığın nedeni işçi ücretlerindeki artış değil, kapitalistlerin aşırı kâr hırsıdır.

İşçiler, emekçi halk sömürülmeye, açlığa, yoksulluğa, aşağılanmaya karşı birlikte mücadele etmeye kararlı. Çalışan değeri, ürünleri yaratanlar olarak bu güne kadar boyun eğdiğimiz yeter diyorlar. İşçiler, tüm emekçiler haklarını almak için fabrikada, tarlada sokakta, miting alanlarında egemen sınıfların sömürü, şiddet ve terörüne karşı direniyorlar.

Yıllar	Gerçek ücret Artış hızı
1964	% 6,4
1965	% 4,5
1966	% 4,3
1967	% 3,5
1968	% 4,9
1969	% 8,3
1970	% 0,8
1971	%-5,1
1972	%-1,4
1973	%-3,9

Devlet İstatistik Enstitüsü verilerine göre gerçek işçi ücretlerindeki azalma oranları.

Yıllar	Toptan eşya fiyatlarındaki artış oranı
1974	% 20
1975	% 10
1976	
ilk yarısı	% 13
tümü (tahminen)	% 25

Türk sanayi ve işadamları derneği raporuna göre, toptan eşya fiyatındaki artış oranları

Aylar	İş ve İşçi Bulma Kurumu'na iş için başvuranların sayısı
Ocak	52.000
Şubat	59.794
Mart	88.295
Nisan	75.113
Mayıs	80.000
Haziran	81.652
Temmuz	75.000
Ağustos	

İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun resmi raporlarına göre 1976 yılının ilk 7 ayında iş arayanların sayısı.

Yıllar	İşçinin üretimden aldığı pay	İşverenin üretimden aldığı pay
1964	% 32	% 68
1974	% 26	% 74

Türkiye'de yapım sanayiinde yaratılan gelirin işçi ve işverenler arasında bölüşümü (Devlet İstatistik Enstitüsü)

Dernekler Üzerindeki Faşist Baskılar Sürüyor

29 Ağustos günü İstanbul Kartal'da, Kartal Devrimci İşçiler Derneği (KİD) Ege sorunu, Lübnan'daki iç savaş ve iki süper gücün paylaşım kavgaları üzerine bir forum düzenlemişti. Valiliğin telefonla emri üzerine forum iptal edildi.

Forumun ertelendiğinden haberi olmadığı için foruma katılmaya gelen 200 kadar devrimci ve yurtsever, forumun yapılacağı salonun önünde toplandılar; bir devrimci, derneğe ve dernek yöneticilerine yapılan baskıları teşhir etti. Toplantının iptal edilmesini faşist bir baskı olarak niteledi ve kınadı. Derneğin bu tür baskılardan yılmayacağını, böyle baskıların devrimcileri daha da mücadeleci ve uyanık kıldığını belirtti. Tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşundan sonra kısaca işbirlikçi hakim sınıfların ve iki süper gücün Ege'de savaş kışkırtıcılığı yaptıklarını, bunun içeride baskı ve zulmü arttırmak, dışarıda da iki süper güce hizmet etmek için yapıldığını anlattı ve derneğin tekrar izin almak için mücadele edeceğini, hakim sınıfların baskılarının devrimcileri yıldıramayacağını söyledi.

Daha sonra derneğe giden devrimciler Ege buhranı, Lübnan'daki iç savaş, Suriye ve iki süper gücün durumu, genel olarak iki süper gücün dünyayı yeni bir paylaşım savaşına sürmesi üzerine görüşlerini ortaya koydular.

Devrimciler iki süper güce ve yerli işbirlikçilerine karşı kararlı kitle mücadelelerinin verilmesi için mücadele edilmesi gerektiğini belirttiler.

MC PARTİLERİ PARTİZANLIK YARIŞINDA

İşçileri ve Emekçi Halkı İşsizliğe, Sefalete Mahkûm Ediyorlar

MC Hükümeti işbaşına geçtiğinden buyana çeşitli gerici yasaların çıkarılması için çalışırken, faşist kadroların örgütlendirilmesini hızlandırarak, devlet mekanizmasının çeşitli kademelerini faşistleştiriyorlar. Böylece çalışan kitlelere zulmedip, halkın büyük çoğunluğunun sömürülmesini, yağmalanmasını engelleyen bütün yasal engelleri yok etmeye çalıştılar. Zaten faşizmin görevi sermayenin saldırısına, kitlelerin kapitalistler ve toprak ağaları tarafından oluşan bir avuç azınlık tarafından soyulup sağmalanmasına siyasal alanda başarmak ve bu azınlığın halk çoğunluğu üzerindeki hakimiyetini, zulüm ve terörünü sağlamlaştırmaktır.

Faşistlerin devlet kurumlarını ele geçirerek yukarıdan aşağıya sürdürdükleri faaliyet, sendikaların ele geçirilmesi, proletaryanın sınıf hareketinin yok edilmesi ve sermayenin geniş kitleler üzerindeki tahakkümünün kurulması açısından hayati bir meseledir. Sendikal hak ve özgürlüklerin yokedilmesinde çalışan kitlelerin en doğal çıkarlarının yokedilmesinde gaspedilmesinde birleşen sermaye partileri, işçi hareketinde kendi siyasal ağırlıklarını kurmak için dişe diş bir mücadele veriyor. Gökdelen sınıf mücadelesi, kaçınılmaz olarak egemen sınıfların partilerinin bugünkünden çok daha berrak bir şekilde olmasına yol açacaktır.

Bugün değişik sermaye gruplarını temsil eden, MC hükümetini oluşturan 4 parti arasındaki çatışmalar en somut olarak büyük fabrikaları ve sendikaları ele geçirme yarışında ortaya çıkıyor, aralarındaki rekabet karşılıklı suçlamalara hırçınlaşmalara yöneliyor.

Koalisyon ortakları içinde AP ve MHP'nin saldırısına uğrayan MSP'nin giriştiği antidemokratik faaliyetler, çeşitli partizanca tutumlar burjuva basın tarafından da plana çıkarılmakta, sermayenin en azgın ve saldırgan kanatlarını temsil eden AP ve MHP'nin halk düşmanı yüzü gizlenmektedir.

İŞTE AP VE MHP'NİN PARTİZANCA TUTUMUNUN ÖRNEKLERİ

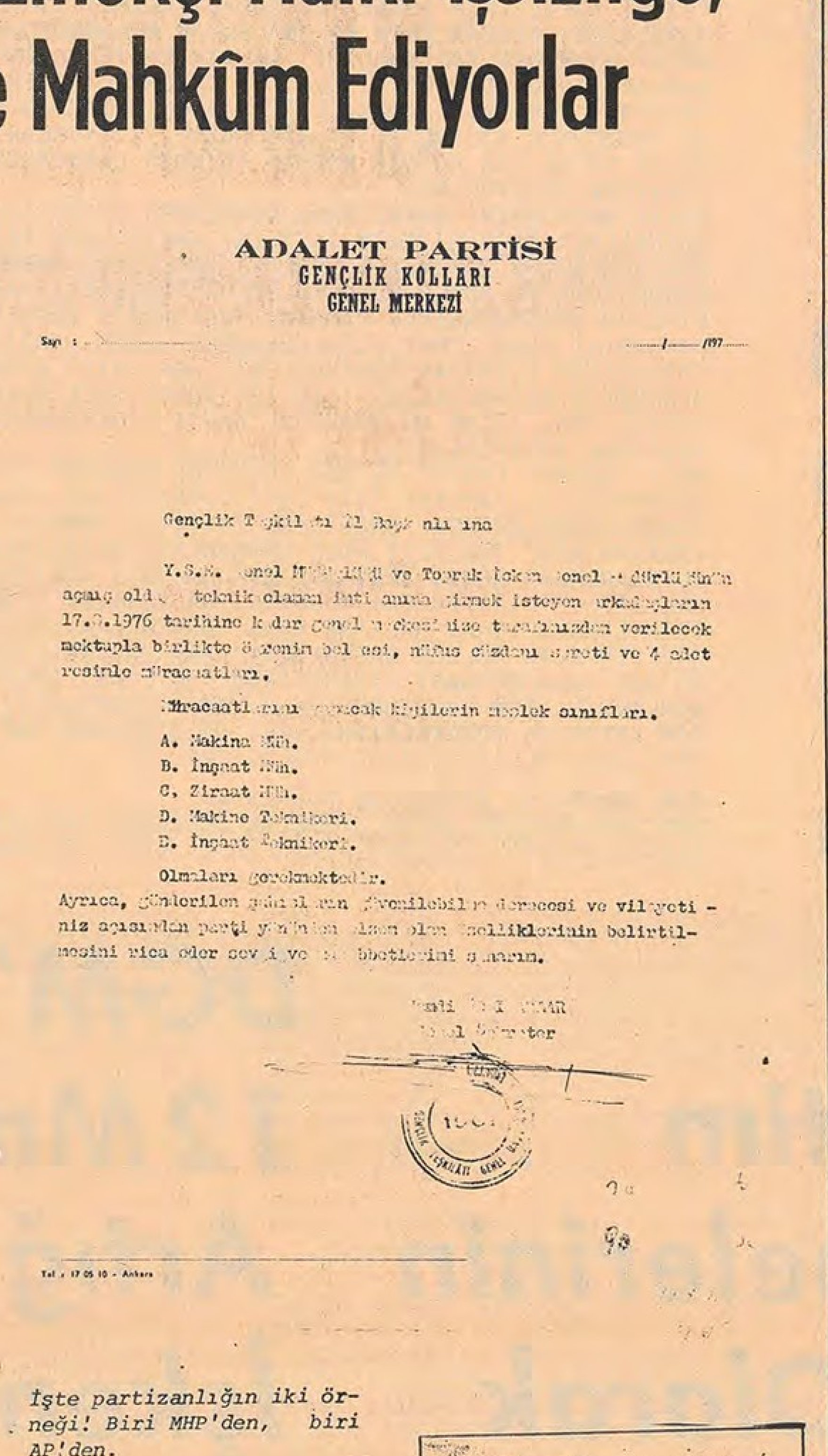
Konya'da karayolu işçilerini MSP'li genel müdürün siyasi ve ekonomik baskı kararlarıyla başlattıkları grev, sermayeye MSP'nin teşhiri açısından kullanıldı. Karayolu işçileri üzerinde MSP'nin hakimiyet kurma çalışması sergilenirken, Seydişehir, Tariş, Tofaş, İsdemir ve İpraş'ta olanlar sessizce geçiştirilmektedir. AP Genel merkezinin Ankara Gençlik teşkilatı başkanına yazdığı mektupta YSE Genel Müdürlüğü ve Toprak ve İskan Genel Müdürlüğünün açtığı imtihanlarda AP'den kişilerin alınması için girişilen çalışmaların açık bir ifadesini buluyoruz.

AP-MHP ve MSP kendi siyasal görüşleri doğrultusunda hareket etmeyen işçileri baskı altına alıp, kendi görüşlerini benimsetmeye zorladıkları işsizleri fabrikalara yerleştiriyorlar. İşsizliğin, yoksulluğun yaygınlığı ve faşist demagojiyle bazı işsizleri hizmetlerine alıyor, silahlandırıyorlar. Bu silahlı çeteler işçi sınıfının mücadelesinin sürdüğü her alanda azgın ve kanlı saldırılar düzenliyorlar. MC'nin, AP'nin ve MHP'nin kanatları altında palazlanıp saldırganlaşıyorlar.

AP'nin faşist saldırıları yürütürken halkı istedikleri özgürce belirtme imkanından yoksun etmek için giriştiği terör kampanyası komando sürdürdüğü işbirliği MSP'yi ezme, MSP'yi ön plana çıkara kendi hatalarını, MSP'nin sırtına yıkma şeklinde sonuçlanıyor.

MC içinde AP ve MHP'nin en azgın, aç gözlü halkın özgürlükleri, hayatı ve geleceğini tehdit eden en tehlikeli düşmanlar olduğunu gözlerden gizlemenin, emek ve sermaye arasındaki uzlaşmaz sınıf mücadelesinin varlığı ve gerekliliği karşısında sermayeye hizmet etmekten başka bir yere varmaz. İşçiler, köylüler, tüm emekçi halkımız, bugüne kadar büyük fabrikaları, işyerleri, okullar, üniversitelerde MC nin elde ettiği mevziler ve siyasal planda giriştiği saldırılar ve bütün ülkeyi tehdit eden faşizm tehlikesine karşı uyanık olmalıdır. Demireller - deş, Türkeşlerden, Feyzioğullarından, fabrika müdürüne, sendika ağalarına; MT'ten faşist komando çetelerine kadar uzanan bu terör ve zulüm zincirini iyi tanımak gerekiyor.

İşte MHP'nin kendi taraftarlarına devlet kurumlarında fabrikalarda yerleştirme faaliyetinin açık bir örneği daha şile Ülkü-bir başkanı Hasan Tetik eski ülkü ocakları başkanı Nihat Çetinkaya'ya bir mektup yazarak, MHP ye yararı olacak bir işçinin işe alınması için tavsiyede bulunmuştur. İşte bu şekilde sürdürülen çalışmalar, tavsiyeler mektuplarla fabrikalara, çeşitli devlet kurumlarına yerleştirilen MHP'li komandolar Türk-Metal-İş'in silahlı zorbaları Seydişehir'de, fabrika yöneticilerinin desteğiyle fabrikada çalışan 8 bin işçiyi ve çevre köy halkını terörle sindirip, yeni bir mevzi kazandılar. Sahte üye fişleriyle MC hükümetinin yardımlarıyla ve reformist özgür Alüminyum İş yöneticilerinin işçilerin direnişine rağmen gösterdikleri uzlaşıcı, teslimiyetçi tavırlarına bağlı olarak Türk-Metal İş sendikasının faşist yönetimi toplu sözleşme yetkisi aldı. İşçilerin sopalar, zincirlerle dövüldüğü, yolu kesilip sövüldüğü, evlerinin basıldığı, karakollarda zulüm ve zorbalığın en adisiyle karşılaştığı, Kürt işçilerinin ırkçı turancı faşistlerin en yoğun saldırısıyla karşılaştığını bilmeyen yoktur. Kitleler faşist terörle susturuldu. MT Seydişehir polisi komandol faşist çeteler işçilere vahşi bir azgınlıkla saldırırken, burjuva basın sessiz kaldı. Türkiye'nin bir yöresinde faşist zulüm ve terörün zirvesine erdiği o günler ustaca göz ardı edildi, geniş kitlelerin anti faşist mücadelesini engellemek için ellerinden geleni ardlarına koymadılar.

ADALET PARTİSİ
GENÇLİK KOLLARI
GENEL MERKEZİ

İşte partizanlığın iki örneği! Biri MHP'den, biri AP'den.

İsdemir'de MHP ve MSP arasındaki mücadele, işçi haklarının gaspedilmesine yol açtı. Merkezi Karabük'te bulunan, Çelik-İş sendikasının yönetimi MHP lilerin elindeydi. İstedikleri işçileri işten çıkarıp istediklerini alan sendikacılar, silahlı komandoları, ülkücüleri İsdemir'e yerleştiriyorlardı. "Militan ülkücüleri gönderin İsdemir'e sokalım" diye etrafa haber salan MHP nin etkinliği işyerine MSP'li müdürün tayiniyle azalmıştı. Bu defa MSP teşkilatından gelen tavsiye mektubu ve kartları işçi alımında geçerlik kazandı

MC hükümeti bu partizanlık yarışının toz dumanında, çelik üretimindeki gerilemeyi bahane ederek kendi suçunu gizlemenin yolunu buldu. Çelik üretiminde azalma bahane edilerek MSP'li müdür öne sürüldü. Oysa geçen yıl ihtiyaç dışında aşırı miktarda Pik ithal edildiğinden, İsdemir 300 milyonluk stoka ait pikleri satamıyor MC'nin karaborsacı, ülke üretimini arttırmayı değil ithalat ve ihracatçıları, işvereni zenginleştirmeye, halkı soyup yağmalamaya yönelen politikasının açık bir örneği. Zaten yeni büyük yatırımları müjdeleyen üretimi arttırmak, ihracatı yükseltme ve işsizliğe son verme yolunda büyük hedeflerden dem vuran Demirel'in bir avuç kapitalisti zengin etmek uğruna halkı sömürmek için gereken her türlü siyasi ve ekonomik tedbiri almaktan halkı kandırmaktan başka bir marifeti de yoktur.

Ereğli Demir Çelik'de AP-MSP kavgası sürüyor. Partizanlık yarışında 8 bin işçinin ve ülkenin çıkarları bir tarafta unutuluyor. Bu politik kavgada MSP'liler ve AP'liler birbirlerini maksimum üretim kapasitesini düşürmekle suçlayıp duruyorlar. İşçilerin en doğal hak ve çıkarları uğruna giriştikleri grevlerde, üretim düşüyor, milli servet mahvoluyor yaygarasını koparanlar ülkemizin doğal kaynaklarının çarçur edilmesinde Ereğli'de, Çakmakkaya'da, İsdemir'de birbirleriyle yarışmaktan ve sonra da suçu birbirlerinin üzerine atmaktan utanmıyorlar. Halkımız, egemen sınıfların gerçek yüzünü, yalancılığını, dolandırıcılığını her geçen gün daha iyi kavrıyor. AP'nin kendi haline bakmadan, soygunculuğun etkin ve esas planlayıcılarından olduğu halde kendini kitlelerden saklayıp, sömürü ve yağmalama olanaklarını henüz geliştirmeye çalışan MSP'yi öne sürmesini görmezlikten gelemeyiz.

Tariş'te, eli kanlı faşist zorbalar MHP'nin sultasını kuruyor işçilerin hak ve özgürlüklerine saldırıyorlar. Döverek, tehdit ederek, sahtekarlıkla, terörle saldırgan faşistler, böl-yönet politikasını sendikalarda ustalıkla planlayıp uyguluyorlar. İşte İzmit İpraş'ta MHP'li faşistlerin TÜRK Metal-İş'in silahlı zorbalarca girişilen saldırılar, sahtekarlıklar, işte Hekimhan'da Hasan Çelebi İşletmesinde işçilerin sendikal özgürlüğüne karşı komandoların artan saldırısı. İşte Tofaş'ta işçi sınıfına yönelen kanlı baskınlar, Çiğli Tariş iplik fabrikasında MHP'li komandoların dışardan getirilip, fabrikaya işçi olarak yerleştirildiği bilinen bir gerçek. Kırıkkale'den getirilen bir komandonun arkadaşına yazdığı ve Tariş'e gelecek komandoların yanlarına kama, zincir gibi aletler almalarını söyleyen mektup MHP'li faşistlerin işçiler üzerinde uyguladıkları baskıların somut örneği... Yine Tariş İplik fabrikasında MHP'li Türk-Mensucat İş'e zorla koparılan 40 lira aidat, 80 lira grev fonu, 20-50 lira arasında ülkücü işçilere yardım, grev oylamasının faşist zorbalar ve MC hükümetinin desteğiyle engellenmesi. İşte YSE'de baskı altında tutulan işçiler, Köyyse-İş sendikası MHP'li faşistlerin yönetiminde, işçilerin demokratik haklarını yokediyorlar. Son zamanlarda "Milli Sanayi Teşvik Parası" diye bir kesintiyle yağmalamanın yeni bir örneğini görüyoruz.

Diyarbakır Sümerbank kurumlarına bağlı olarak açılan iplik fabrikasında MC saldırılarını sürdürüyor. Şayak İplik Fabrikasında işçiler zorla MSP'nin kontrolündeki Öz-Teksif Sendikasına kaydediliyor.. Tabancayla, tehditle, zorla ülkücü ve cami yaptırma dernek lerine bağış kesme, öğle ve akşam yemeklerinde silahlı eğitim provaları bu baskıların partizanca uygulamaların bir parçası...

İşte Adana'da Pektaş fabrikasında faşistlerin işçileri döverek, tehdit ederek, faşist terör ve zulmü arttırarak zorla üye kaydettiren MHP'li fa-

De.sa.6'da

İŞTE FAŞİSTLERİN GERÇEK YÜZÜ

Faşist Milletvekili Murat Bayrak Fabrikasında Çalışan İşçiler Sendikalaşınca 13 İşçiyi İşten Attı

HALKIN MÜCADELESİ HERGÜN FAŞİST BİR DEMOGOJİYİ, SAHTEKÂRLIĞI ORTAYA ÇIKARTARAK YÜKSELECEK, FAŞİSTLERİ MEZARLARINA GÖMENE KADAR DEVAM EDECEKTİR.

Murat Bayrak, Emperyalizmin partisi faşist MHP yanlısı bir AP milletvekilidir. AP Çanakkale milletvekili olan bu azılı faşist, aynı zamanda Istanbul Safraköy'de 1300 işçinin çalıştığı bir fabrikanın ve Bayrak adlı faşist gazetenin sahibidir.

Fabrikasında çalıştırdığı 1300 işçiyi esir gibi çalıştırmaktadır. Asgari ücretle çalışan işçilerin, sendikalarda örgütlenmesini ve haklarını istemesini engellemek için, fabrikasında 60 tane özel bakım gösterdiği köpek ve 40 tane de özel giysileri olan faşist katiller beslemektedir. Haklarını isteyen işçileri bunlarla tehdit ettirmekte, dövdürmektedir. Etrafı nöbetçi kulübeleri ile çevrili fabrikasında açıkça, "burada kanun da Anayasa da benim" diyerek burjuva kanunlarını bile ayaklar altına almaktadır. Sancak Tül Fabrikası'nda çalışan işçilerin deyimiyle, faşist Murat Bayrak "fabrikayı tam bir nazi kampına" çevirmiştir. Zaten bu sicilli emperyalist uşağının, Ayvalık'taki fabrika kampını, ülkenin dört bir tarafından toplanan ve faşist saldırı ve cinayetler için kullandıkları faşist katillerin eğitim kampı olarak kullandığı bilinmektedir.

İşte bu faşistin Safraköy'deki fabrikasında çalışan işçiler, geçtiğimiz haftalarda sendikalaşmak için örgütlenme çalışmalarına başladılar. Ve işçilerin çoğu DİSK'e bağlı Tekstil-İş Sendikası'na üye oldular. Bunu duyan patron Murat Bayrak, hemen, sendikalaşma çalışmalarını yürüten 13 işçiyi ihbarsız, kıdemsiz ve tazminatsız olarak işten attı. İşçilerin de, köpekleri ve faşist katilleri gibi kendisine kul köle olmasını isteyen, işçileri esir gibi çalıştıran faşist patron Murat Bayrak "bu fabrikaya sendika falan giremez" diyerek işçilerin en doğal ve kanuni haklarını açıkça tanımadığını ilân ediyor.

"İşçi Fabrikaya Ortak" sahtekârlığının gerçek yüzü. Sokağa atılan Sancak Tül işçilerin den bir gurup.

Aynı faşist, diğer bütün emperyalizmin uşakları gibi her gün meclis kürsülerinde ve faşist gazetesinde, halkın sorunlarından dem vuruyor, işçi haklarından, işçi "kardeşlerinden", köylünün sıkıntılarından behsediyor. Onların en büyük savunucusu olduğunu iddia ediyordu.

Aynı faşist, "işçi fabrikaya ortak" sahte sloganının çığırtkanlığını yapıyordu. İşte onların faşist demagojisi, yalan ve sahtekârlıklarının, halk düşmanı olduklarının açık ve yeni bir örneği...Sancak Tül işçileri, patronları faşist milletvekili Murat Bayrak tarafından sokağa atıldı. İşsiz bırakıldı. İşçilerin tek "suç"ları ise aynı fabrikada yıllardır süren sömürüye, baskı ve zulme artık karşı çıkmaları ve faşist patrondan haklarını istemeleridir.

Son olaylar, Halkın Ulusal duygularını istismar eden, faşist katillerine halk çocuklarını öldürten, halklar arasında savaş kışkırtıcılığı yapan, demagojiyle, yalan ve sahtekârlıkla halkı kandırıp saldırgan, halk düşmanı emperyalist emellerine alet etmek isteyen faşistlerin işçi düşmanı, halk düşmanı yüzlerini bir kere daha açıkça ortaya çıkardı.

Halkın mücadelesi her gün yeni bir faşist demagojiyi, sahtekârlığı ortaya çıkartarak yükselecek ve faşistleri mezarlarına gömene kadar devam edecektir. Sancak Tül işçilerinin mücadelesi bunun bir parçasıdır ve onların sendikalaşma ve haklarını alma mücadelesinde tüm devrimciler, yurtseverler ve işçi sınıfımız yanlarındadır.

Yeşil Kundura İşçileri Diyor ki:

▪ "Her Yenilgiden Dersler Çıkararak ve Daha Güçlenerek Çıkıyoruz" "

▪ "Sarı Sendikacılığı Mücadele İçinde Daha da İyi Tanıyoruz..."

▪ "MİSK in Örgütlenmesine İzin Vermeyeceğiz"

YEŞİL KUNDURA İŞÇİLERİ BU MÜCADELELERİ SONUNDA, PATRONUN NE OLDUĞUNU, İŞÇİNİN NE OLDUĞUNU, POLİSİN KİMİN POLİSİ, MC'NİN KİMİN İKTİDARI OLDUĞUNU VE SARI SENDİKACILIĞIN NE OLDUĞUNU KENDİ DENEYLERİYLE ÖĞRENMİŞTİR.

FABRİKALARIN TEK TEK FAŞİSTLERİN TERÖRÜYLE İŞGAL EDİLMESİ PLANLARINI BOŞA ÇIKARMAK İÇİN, FABRİKAMIZDA FAŞİSTLERE KARŞI AKTİF KİTLE MÜCADELESİ YAPMAK, ONLARI TECRİT ETMEK, ANTİ-FAŞİST BİLİNCİN GELİŞMESİNE ÇALIŞMAK GEREKİR. BU KONUDA YAPILMASI GEREKEN ŞEYLER REVİZYONİST, REFORMİST SENDİKA AĞALARINDAN BEKLENMEMELİ VE İŞÇİ SINIFININ KİTLE GÜCÜNE GÜVENEREK HEMEN İŞE BAŞLANMALIDIR.

16 Temmuz tarihine kadar bir Anonim şirket olan Yeşil Kundura Fabrikası, Milli Savunma Bakanlığı'nın kundura ihtiyacını karşılar. 650 kişilik işçi kapasitesi olan Yeşil Kundura'da işçiler Türk-İş'e bağlı Deri-İş Sendikası'na üyedirler. Bu sendika halen Yeşil Kundura'da toplu sözleşme yapma yetkisine sahiptir.

Geçen Temmuz ayı içerisinde, Recep Ali Yeşil ve ortakları adına, R. Ali Yeşil, işçilere; "Anonim Şerketten Kollektif şirket haline geçileceğini, fabrikanın sahip değiştireceğini, işçilerin haklarının kaybolmaması için bütün işçilerin kıdem tazminatlarını alması gerektiğini, fabrika Kollektif Şirket haline geldikten sonra bütün işçilerin eski ücretleri üzerinden yeniden işe alınacağını" belirtti. Şimdilik çıkışlarını almalarını söyledi.

Yaşasın Yeşil Kundura işçilerinin patronlara, faşistlere ve sarı sendikacılara karşı devrimci mücadelesi.

Bunun üzerine sendika, işçilere, kıdem tazminatlarını alarak çıkış belgelerini imzalamalarını, bütün işçilerin tekrar eski ücretleri üzerinden yeniden fabrikaya alınacaklarını, bu konuda patron Ali Yeşil'in "Namus Sözü" verdiğini, hiç endişelenmemelerini bildirdi.

Ayrıca, bu konuda, sendika ile patron Ali Yeşil noterlikte bir protokol imzaladılar. Bu protokolde, "fabrika kollektif şirket haline geçtiğinden aynı işçiler, aynı haklarla 2. Ağustos'dan itibaren fabrikaya alınacaktır" denmektedir.

Ali Yeşil, bütün işçilerin huzurunda da "şu anda fabrikada çalışan 650 işçiyi 2. Ağustos'dan itibaren yeniden işe alacağıaa dair sizlere namus ve şeref sözü veriyorum" diyerek, kimsenin endişelenmemesini bildirdi.

Yeşil Kundura işçileri, patronun verdiği söz ve burjuva reformistlerin yönetiminde ve sarı bir sendika durumunda olan Deri-İş'in verdiği teminatlar karşısında 16 Temmuz'dan itibaren üç gün içerisinde kıdem tazminatlarını alıp, çıkışlarını imzaladılar.

Çıkışlarını alıp işe çağrılmalarını bekleyen işçiler, 150 arkadaşlarının işe çağrılmadığını gördüler. Ali Yeşil, "150 kişiyi alamayacağını, çünkü ihtiyaç fazlası olduğunu" bildirdi. Bunun üzerine bütün işçiler en tabii hakları olan DİRENİŞ'e geçtiler.

İşe alınmayan 150 işçi genel olarak sendikal faaliyet yürüten işçi temsilcileri ve ilerici işçilerdir. Patron Ali Yeşil'in amacı açıktır. Fabrikadaki devrimci gelişimi durdurmak ve faşist işkenceci ILGIZ AYKUTLU'nun da yardımıyla Yeşil Kundura Fabrikası'nı faşist Murat Bayrak'ın sahip olduğu Sancak Tül Fabrikası'na benzetmektir.

2 Ağustos'da bütün arkadaşlarının işe alınması için direnişe geçen işçiler kararlı bir şekilde direniş çadırında nöbetleşe beklemeye başladılar. Genel olarak CHP'li olan Deri-İş sendikası yöneticileri uzlaşmacı tutumlarını burada da gösterdiler ve kararlı bir şekilde mücadeleyi yürütemediler. İşçileri ta başında satan Deri-İş yöneticileri işçilerin zorlamasıyla direnişe sahip çıkıyor görünüyordu. Direniş çadırında "SÖZ, NAMUSTUR" yazılı pankartı, polisin zorlamasıyla kaldırmayı kabul etmiş, ayrıca polislerin işçiler arasına girerek karşı-devrimci propaganda yapmalarına müsaade etmişlerdir. Ayrıca işçilere "polise karşı gelmeyin, sonra olay çıkar" diyerek pasifize etmeye çalışmışlardır. Polisin, direniş çadırına her an saldırmasının mümkün olduğu bilindiği halde gerekli tedbirler alınmamıştır. Direnişin 12. günü gece sabaha karşı işçilerin az olduğu bir zamanda Ali Yeşil, yeğeni ve Ilgız Aykutlu yönetimindeki polisler çadıra ellerinde bıçaklarla saldırarak çadırı yıkmışlar ve fabrikanın bahçesine atmışlardır. Ayrıca oradaki işçileri de küfrederek dövmüşlerdir.

Fabrika çevresinden uzaklaştırılmayan işçiler, yakında bulunan bir kahvede toplanmaya başlamıştır. Ancak polis, bu kahveye zaman zaman baskın yaparak, uydurma bahanelerle işçileri karakol, karakol dolaştırmış ve her karakolda falakaya yatırmışlardır. Falakaya çekilenler arasında işçi temsilcileri de vardır. Karakola götürülen işçileri bırakmak için polisler Ali Yeşil'den telefonla izin almışlar ve öyle bırakmışlardır.

Patronun Hukuk Müşaviri olarak dolaşan işkenceci Ilgız Aykutlu, işçileri bizzat kendisi fabrika içinde polislerle birlikte dövmüştür.

İşçilerin bir araya gelip toplanmalarını engelleyen patron, artık zaman kazanmaya çalışarak işçilerdeki direncin kırılmasını beklemiştir.

Patron Ali Yeşil ve akıl hocası Ilgız Aykutlu uyguladıkları taktiklerle adım adım ilerlerken, sendika Deri - İş hiç bir aktif tedbir almamış, o da aynı şekilde patron gibi zaman kazanmaya ve giderek işçilerin dağılmasına çalışmıştır. İşçilerin sendikaya her gidişlerinde sendikacılar, valiyle randevu almaya çalıştıklarını, Halil Tunç'u beklediklerini, çadırın tekrar kurulması için izin almaya çalıştıklarını vs. söyleyerek işçileri oyalamışlardır.

Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Ziya Hepbir işçilere, bizzat kendisinin gelerek çadırı tekrar kuracağını söylemiş, fakat kararlaştırılan günde gelmemiştir. Çadırın tekrar kurulacağı gün sabah saat 0,06' da geleceğini söylemesine rağmen gelmeyen ve işçiler tarafından sabah saat 0,09'da yatağından kaldırılıp getirilen Ziya Hepbir'in yardımcısı Cemil Gider, ilk önce işçilere kararlı olup olmadıklarını sormuş, işçiler de kararlı olduklarını bildirmişlerdir. Bunun üzerine çadırın hemen bulunacağını bildirmiş ve Kazlıçeşmedeki Deri-iş üyesi bütün işçilerin Yeşil Kundura fabrikasının önüne getirilmesi için emir vermiştir. Ancak biraz sonra Ilgız Aykutlu gelmiş ve yakında görüşmelerin başlayacağını ve anlaşmanın olacağını belirttikten sonra, Cemil Gider işyeri temsilcileriyle bir toplantı yapmıştır. Toplantıdan sonra çadırı kurmaktan vaz geçtiklerini ve valiyle görüşerek meseleyi halledeceklerini bildirerek direniş yerinden ayrılmıştır.

Deri-İş yöneticilerinin bir kere daha davalarına sahip çıkmadığını anlayan işçilerden bir kısmı umutsuzluğa kapılmış veya başka iş yerlerinde, ya da Yeşil Kundura'da çalışmaya başlamışlardır.

İşçiler üzerinde uygulanan faşist baskılar ve öncü işçilerin fabrikaya sokulmaması sonucunda Ali Yeşil, Ilgız Aykutlu ikilisi fabrika içinde de yoğun bir terör estirmeye başlamışlardır. Yakalarında bozkurt rozeti ve boynunda bozkurt kolyesi olan komando bozuntusu faşist militanlar iki işçinin birbirleriyle konuşmasına dahi izin vermemekte ve bütün işçileri MİSK'e kaydolmaya zorlamaktadır. İçinde 50 işçi bulunan bir servis arabası işçilerden habersiz MİSK binasının önüne çekilmiş ve hepsinin zorla MİSK'e üye olması sağlanmıştır.

Deri-İş sendikası ise halâ "valiyi bulamadık, Halil Tunç gelmedi" gibi sözlerle işçileri oyalamaktadır.

Deri-İş'in işçilerin direnişine gereği kadar sahip çıkmamasının bir sebebi de, Deri-İş içinde gelişen devrimci muhalefettir. Yeniden işe alınmayan işçiler arasında Deri-İş'in sarı bir sendika olduğunu bilen bir çok bilinçli işçi vardı. 150 işçinin atılmasıyla Deri-İş de bu işçilerden kurtulmayı düşünmüş ve ses çıkarmamıştır.

Yeşil Kundura işçileri bu mücadeleleri sonunda, patronun ne olduğunu, işçinin ne olduğunu, polisin kimin polisi, MC'nin kimin iktidarı olduğunu kendi deneyleriyle öğrenmiştir.

Yeşil Kundura işçilerine karşı uygulanan bu faşist baskı ve saldırılar, bu gün faşist MC iktidarının işçi sınıfı ve tüm emekçilerin mücadelesine karşı uyguladığı faşist terörün bir parçasıdır.

Bu gün Yeşil Kundura'da yapılacak olan şey, faşist MİSK' in örgütlenmesine engel olmaktır. Deri-İş'in niteliği bütün işçilerce bilinmektedir ve iş yerinde yetkilidir. Onun için ilk hedef Deri-İş değil faşist MİSK'dir.

Yeşil Kundura'da oynanan oyun bir çok fabrikalarda yapılan, bir çoğunda da hazırlık çalışmaları yapılan, fabrikaların tek tek faşistlerin terörüyle işgal edilmesi çalışmalarının bir parçasıdır.

Faşistlerin bu çabasını boşa çıkarmak için, fabrikamızda faşistlere karşı aktif kitle mücadelesi yapmak, onları tecrit etmek, anti-faşist bilincin gelişmesine çalışmak gerekir. Bu konuda yapılması gereken şeyler revizyonist, reformist sendika ağalarından beklenmemeli ve işçi sınıfının kitle gücüne güvenerek hemen işe başlanmalıdır.

YAŞASIN YEŞİL KUNDURA İŞÇİLERİNİN PATRONLARA, FAŞİSTLERE VE SARI SENDİKACILARA KARŞI DEVRİMCİ MÜCADELESİ!

DEVRİMCİ YEŞİL KUNDURA İŞÇİLERİ

DÜZELTME: Geçen sayımızda 3. sayfamızda İGSAŞ işçilerinin mücadelesini anlatan haberimizle birlikte kullandığımız desen, PETKİM-İŞ gazetesinden alınmıştır. Desenin resimaltı teknik bir hatadan ötürü çıkmamıştır. Yanlış anlaşılmaları önlemek için revizyonist görüşlerin ürünü olan desenlerin HALKIN KURTULUŞU ile ilgisi olmadığını belirtir, düzeltiriz.

YILDIZ ASKERİ CEZAEVİ'NDE ASKERİ MAHKUMLAR ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!

Harbiye'de Nezarete Atılan Siyasi Tutuklu Bülent Erkılıç ve Arkadaşları Üzerindeki Özel Baskılar Kaldırılsın!

Yıldız Askeri Cezaevinde asker mahkumlar kalır. Bunlar firardan ya da üste hakaretten tutuklu bulunurlar. Ayrıca bu cezaevinde erlerden başka, subay ve assubaylar da bulunur. Subaylar, erlerden ayrı bir bölümde tutulurlar. Burada erlere daha ağır baskılar uygulanır.

Bu cezaevinde tutulan erler, subaylar dahil, asker kişiler sayıldıkları gerekçesiyle yoğun bir baskıya tabidirler. Ve bunlar tamamen anti-demokratik ve ağır kurallardır. Bunlardan bazılarını açıklamaya çalışacağım:

Mahkumlar, haftada bir gün olan görüş gününde ailelerinden başka kimse ile görüştürülmez. Mahkumlar, görüşmecilerini 2,5 metre mesafeden tel örgüler arkasında ve 10 dakika görebilirler. Bu da ancak gardiyan nezaretinde mümkün olur. Ziyaret günü dışında çok uzak bölgelerden gelen yakınlarımızla ise hiç görüştürülmeyiz. Ve çoğu zaman bu ziyaretçilerimiz bize haber verilmeden savuşturulur.

Dışarıdan ailemizce getirilen ya da gönderilen yiyecek, giyecek, sigara vb. gibi hiç bir şey bize verilmez. Bu kesin yasaktır. Giyecek ve yiyecekler güya idarece sağlanır. İdare, "giyinme ihtiyacımız" için siyah elbise verir. Bu elbise mahkumun tanınmasına yararmış. Her gün aynı siyah giysi bizler üzerinde ruhi dengesizlik yaratıyor. Diğer uygulamalarla birlikte insanı psikopat yapıyor.

Yemeği karavanada yeriz. Bu yemekler bizi sağlıklı, ayakta tutacak gibi değil. Besleyicilikten uzak olduğu bir yana, doyasıya da yiyemeyiz. Yeteri kadar gıda (et, meyve, sebze, protein) alamadığımız için; diğer olumsuz etkenler, havasızlık ve nem de eklenince herkes hasta oluyor. Doktor, ilâç, tedavi imkânı yok. Hasta olanlar gardiyan çavuşlara başvururlar. Gardiyan çavuşlar "düşüp bayılmadan doktora çıkamazsınız" diyerek hastaları geri çevirir. Doktora çıkarılanlar da muayene edilmeden, her ne hastalıktan olursa olsun kendisine bir hap verilerek "tedavi" edilmiş olurlar. (!)

Dışarıdan istediğimiz gazete ve kitapları alamayıp idare tarafından getirtilen Tercüman, Hürriyet gazeteleriyle, aşk ve cinayet romanları, Teksas, Tommiks gibi mecmuaları okumak zorunda bırakılıyoruz. İlerici ve yurtsever basını izlememiz yasaklanıyor.

Haftada iki gün mektup toplanır. Bu mektuplar gönderilmeden önce okunur. Kontrol edilmek için alınan bu mektuplar 15-20 gün alıkonulur. Çoğu zaman da pul paraları gardiyanlarca iç edildiğinden postaya verilmez. Arkadaşların ailelerine yazdığı sevgi cümlelerini okumaktan sarhoş olduğunu söyleyen kontrol subayları mevcuttur.

Normal temizlik yapma olanaklarımız yoktur. Sular, "fazla su harcanıyor" gerekçesiyle idarece kasıtlı olarak kesiliyor. Böyle olunca ne yıkanabiliyor, ne de çamaşırlarımızı yıkayabiliyoruz.

Dışardan cezaevine gelen her hükümlü ve tutuklu kapı altında dövüldükten sonra, doğru hücrelere konulur. Bu kanunsuz ve keyfi uygulamalar gözdağı vermek, korkutmak ve "uslandırmak" için yapılır.

6 metre eninde 10 metre boyundaki küçücük koğuşta 150 kadar mahkum üstüste, üçer kişi yatarız. Bu sıkışıklığın getirdiği ter, nefes ve havasızlık bizleri devamlı yorgun ve hasta yapar. Bunlar yetmiyormuş gibi bir de koğuş, gardiyan çavuşlarının keyfi baskısıyla karşılaşırız. Sabah çok erken kaldırırlar, gece de "yorganlar kafalara çekilsin" emri verilerek saat 21.00 gibi çok erken bir saatte uyumaya zorlanırız. Bu uygulama yer yer tutukluların içeriden alınıp falakaya çekilmesine, hücreye atılmasına kadar varır.

Yapılan keyfi tutum ve baskılar Cezaevi müdürü Albay Cemal Mollaoğlu'nun bilgisi dışında değildir. Bize uygulanan kanunsuzlukları albaya götürme olanağı bulup götürdüğümüzde azarlanır ve hakarete uğrarız. Hatta bazı zamanlar albayın nezaretinde falakaya çekiliriz.

Son olarak isteklerimizi 28 Temmuz günü aramızdan seçtiğimiz bir sözcü vasıtasıyla albaya ilettik. İsteklerimiz şunlardır:

1- Subay, assubay, er tüm mahkumlar aynı koğuşlarda kalsın.

2- Kendi paramızla alınan televizyon ortak seyredebileceğimiz bir koğuşa konsun.

3- Mektuplarımız postaya zamanında verilsin.

4- Gazete ve kitap serbest bırakılsın.

5- Ziyarette insanca görüşme olanağı sağlansın.

6- Hücre, falaka, dayak kaldırılsın.

7- Sağlığımız için gereken ilgi gösterilsin. Zorunlu temizlik olanağı sağlansın. Hamamda sıcak su bulundurulsun.

8- Yiyecek, içecek, giyecek ihtiyaçlarımız yeterince verilsin.

9- Her gün giymeye zorunlu olduğumuz siyah giysiler kaldırılsın. Serbest giyeceklere müsaade edilsin.

Albay, sözcü arkadaşlarımızın ilettiği isteklerimizi "olmaz böyle şey" diyerek reddetti. Ve kendisini falakaya yatırttı, gardiyan çavuşlara dövdürttü. Buna kendisi de bizzat nezaret etti.

Biz, bütün koğuşlardaki mahkumlar, arkadaşlarımızın feryatları üzerine onu kurtarmak için demir kapılara yüklendik. Subay ve er koğuş kapılarını kırdık ve arkadaşlarımızı ancak böyle kurtarabildik. Arkadaşlarımızı, dayak sonucu kanlar içinde ve baygın olarak bulduk ve koğuşa taşıdık.

Bu sırada Albay dışarı kaçtı ve yüze yakın süngülü muhafızı "vurun bunları" diyerek alarma geçirip üzerimize sürdü. Bunun üzerine kapıları kapatarak savunmaya geçtik. Sabaha kadar içeri kimseyi almadık. Sabahleyin başka subaylar ve savcı geldi.

Subay tutuklulardan bir kısmı direnişimizin haklılığını gördüklerinden ve onlar üzerinde de yoğun baskı ve zulüm olduğundan mücadelemizi desteklediler. Bu desteklemenin sonucunda siyasi tutuklu Bülent Erkılıç ve bir yüzbaşı ve dört er olaydan bir kaç gün sonra alınarak Harbiye'ye götürüldüler. Orada baskı ve işkence altında tutulmaktadırlar.

Yapılan direnişimiz, bize baskı uygulayan Albay'ın görevden alınması, sözde de olsa demokratik bir kısım hakların alınabileceği sonucunu verdi.

Haklı direnişimiz olay yerine gelen gazeteciler vasıtasıyla fotoğraf ve yazılarla basına yansımasına rağmen örtbas edildi ve kamuoyuna duyurulmadı. Bu nedenle bu haklı mücadelemizi gazeteniz vasıtasıyla kamuoyuna duyurmanızı rica ederim.

YURTSEVER BİR ASKER

Sahte Devrimciler
Duvarlardaki Devrimci Sloganları Siliyor

İlçemizde gelişmekte olan devrimci mücadele devrimcilerin insiyatifindedir ve her geçen gün daha da büyümektedir. Devrimciler, faşizme karşı kararlı aktif mücadele vermekte, bu mücadelelerini aynı zamanda revizyonizme karşı da sürdürmektedirler.

Ereğlili devrimciler bir çok olumlu eylemlerin sonucunda giderek halktan da, geniş bir kitlenin desteğini sağladılar. Bunun yanısıra çok uzun bir süreden beri örgütlenmeye çalışan TİP revizyonistleri beş, on kişi ile dükkanlarını burada da açtılar.

Devrimcilerle en küçük anti-faşist birliği bile reddeden sahte devrimciler, bu özelliklerini, devrimcilerin duvarlara yazdıkları devrimci sloganların üzerine kendi pasifist, teslimiyetçi, işbirlikçi sloganlarını yazmakla kanıtladılar.

Kuşkusuz devrimciler, revizyonistlerin bu işbirlikçi, pasifist, teslimiyetçi niteliğini yalnız bu sloganlar meselesinden değil, onların saplandıkları, özünde burjuvazinin yararına olan bir siyasetten kaynaklandığını bilmektedir. Ve devrimciler faşizme ve emperyalizme olduğu kadar, revizyonizme karşı da mücadele etmek gerektiğini her yerde savunmakta ve bunu kitle eylemlerinde de göstermektedirler. Devrimciler Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda kanları pahasına ilerlemektedirler ve ilerleyeceklerdir.

Devrimci sloganları kimler siliyor? Polisler, faşistler, bir de revizyonistler.

Yazılan sloganlar ve ilerdeki revizyonist sloganlar şunlardır: "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" üzerine "Sosyalist Türkiye", "Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor" sloganının üzerine "Sosyalizm için ileri ve TİP", "Bağımsız Blok" üzerine "Bloksuz Türkiye"'ni karalanmış. "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet"in tamamı karalanmış. "Kahrolsun ABD hegemonyası ve Sovyet Yayılmacılığı"nın "Sovyet yayılmacılığı" karalanmıştır.

Elimizdeki olanaklarla resimleyebildiklerimizi gönderiyoruz.

Devrimci Selamlar.

EREĞLİLİ DEVRİMCİLER

Gaziantep Belediyesi Zabıtaları:
"Biz Seyyar Satıcıların Mücadelesinin Yanındayız"

HALKIN KURTULUŞU gazetesinin yeniden yayın hayatına başlaması bizleri sevindirdi. Bizler bu sevincimizi sadece gönüllerde duyarak değil, bizzat, kurtuluşumuza giden yolda bize önder olan gazetemizi de en geniş kitlelere ulaştırıp, gücümüz oranındaki katkılarla yaşatmaya çalışıyoruz.

Bunu yaparken de halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinde yanlış gördüğümüz her hatayı düzeltmek sorumluluğu içinde bulunuyoruz. Gazetemizin 18. sayısında (Polis ve Belediye Zabıtalarının Seyyar Satıcılar Üzerindeki Faşist Baskılarına Son) adı altında yayınlanan yazıyı tekzip ediyoruz.

Şöyle ki: Burjuva devlet mekanizmasına doğrudan doğruya bağlı olan ve işbirlikçi hakim sınıfların baskı, terör ve işkencesini uygulamakla görevlendirilmiş polislerin, yalnız seyyar satıcıların üzerinde değil, tüm emekçi halkımızın üstünde faşist baskılarını arttırdıkları doğrudur. Her gün azgınlaşan bu faşist baskıların karşısına durmanın, onu geriletmenin ve faşizmi yok etmenin her yurtseverin görevi olduğunu biliyoruz.

Ancak, tamamen polislerden ayrı bir program ve yönetmelikle çalışan, genelde demokrat bir yapısı olan TÜM-PERSEN-KON'a üye olan Belediye Zabıtalarını polisle aynı kefeye koymak ve onlara faşist gözüyle bakıp, faşizmin bir baskı aracı olarak görmek hatalıdır, yanlıştır.

Bizler, toplumumuzun içinde mevcut üretim ilişkilerinin bir sonucu olarak 24 saat ayakta, yaşamak için çırpınan seyyar satıcıların faşist uygulamalar karşısındaki direnişlerinde onlarla birlikteyiz.

Birliğimizin ürünü kurtuluşumuz olacaktır.

GAZİANTEPLİ YURTSEVER BELEDİYE ZABITALARI

GAZİANTEPLİ ZABITA ARKADAŞLAR

Önce eleştiriniz dolayısıyla teşekkür ederiz. Eleştirdiğiniz meseleye katılıyoruz. Biz, yazıyı yazan seyyar satıcı arkadaşların mektubunu yayınlarken, Belediye Zabıtalarının da üye olduğu TÜM-PER-SEN-KON'un ilerici olmadığını, demokrat bir örgüt olduğunu kabul ediyoruz. Ve zaten tüm Belediye Zabıtalarının aynı baskıları uyguladıklarını da söylemedik.

Ancak, yazının yayınlandığı tarihlerde İstanbul ve Ankara'da seyyar satıcılar üzerindeki baskılar son derece yoğunlaşmıştı. Ve Ankara'daki seyyar satıcılar polis ve Ankaralı Belediye Zabıtaları tarafından insafsızca dövülmüş, mallarına, tezgahlarına el konmuş; ertesi gün de, mallarını sakladıkları dükkânlar basılarak tüm malları ellerinden alınmıştı. Ve tezgahları imha edilmişti. Ve tüm bunlar, Ankara Belediyesi içindeki faşist ve faşistlerle uzlaşan kimselerin çabalarıyla olmuştur. Sonuç olarak Ankaralı Belediye Zabıtaları da bu saldırıya alet olmuşlardır. Ama biz tek tek zabıta memurlarını değil, onları, işsizlik nedeniyle geçimini sağlamak, iş bulabilmek umuduyla büyük şehirlere gelmiş, çoluk çocuğuyla buralarda sersefil olmuş, son umut olarak seyyar satıcılığa başlamış insanlara saldırtan, patlatan, halk düşmanı hakim sınıfları, onların asalak sömürü düzenini ve onların faşist baskı kurumlarını lânetliyoruz.

Biz tüm belediye zabıtalarının, seyyar satıcıların içinde bulunduğu durumu düşünerek (her şeyden önce kendilerinin içinde bulunduğu durumu düşünerek) hareket etmelerini, onlarla birlik ve dayanışma içinde bulunmalarını istiyor, dostlarını düşmanlarını iyi ayırtetmelerini diliyoruz. Siz, Gaziantepli Yurtsever Zabıta Memurları, gerçek düşmanlarınızı ve yandaşlarınızı doğru tespit ederek önemli bir adım atmış bulunuyorsunuz.

Mücadelenizde başarılar, dostça selâmlar.

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİ KÖYLÜ HAKLARINI
ALMAK İÇİN BİRLEŞELİM.
SÖMÜRÜNÜN ÇARKLARINI
KIRMAK İÇİN BİRLEŞELİM.

SENİN OLAN BU VATANI
PAYLAŞMAK İÇİN BAKANI
FAŞİST FAŞİST KOKANI
YAKMAK İÇİN BİRLEŞELİM.

DÜZENBAZIN İŞLERİNİ
KORKUYA BOĞ DÜŞLERİNİ
VAMPİRLERİN DİŞLERİNİ
KIRMAK İÇİN BİRLEŞELİM.

İŞÇİYİ HOR GÖRENLERİN
BİZİ BİZE BÖLENLERİN
KAFASINA SON YUMRUĞU
VURMAK İÇİN BİRLEŞELİM.

SANA BALYOZ VURDULARSA
YER YER SEHPA KURDULARSA
HEP BUNLARIN HESABINI
SORMAK İÇİN BİRLEŞELİM.

HALKI ŞİAR BİLENLERİN
DEVRİM İÇİN ÖLENLERİN
BEDELİNİ HEP BERABER
ALMAK İÇİN BİRLEŞELİM

TEKİN BİTLİSLİ

Akçadağ Öğretmen Lisesi Müdürü:
FAŞİST CAFER TOKSUN ÖGRENCİLERE ZULMEDİYOR

Biz Akçadağ öğretmen lisesi öğrencileri 7-11-1975 tarihinde olan olaylardan dolayı, yatılı ve gündüzlü 600 öğrenci olarak, Öğretmen Okulları disiplin yönetmeliği gereğince cezalandırıldık. Türkiye'nin çeşitli öğretmen liselerine sürgün edildik.

Cezalarımızı veya tasdiknamelerimizi almak için velilerimiz veya biz öğrenciler olarak okula gittiğimizde müdür Cafer Toksun'un davranışları tahammül edilecek gibi değil.

Okula tastiknamemi almaya gitmiştim. Okula gittiğimde jandarmalar ve bir olaydan sonra görevlendirilen bir bekçi vardı. Bekçi orta boylu, kırkbeş yaşlarında, ütülü resmi elbiseli, devlet memuru olmayan, dolayısıyla devletten maaşsız, fakat okulun döner sermayesinden verilen maaşla müdürü bekliyen elinde demir copu olan bir kişidir. Bize ise o dağ başında 5-6 yıl kuru ekmek yedirerek emeğimizi sömürdüler.

Bekçi uzaktaydı. Yanında iki öğretmen ve bir öğrenci vardı. İdare kapısına vardığımda bekçinin koşup gelmesi ve copunu kaldırmasına karşılık, müdürü görmek istediğimi söyledim. Önüme girip müdüre götürdü. Tıpkı hakimin karşısına çıkarılan mahkumlar gibi müdürün karşısına çıktık. Müdürle olan konuşmamı aşağıda açıkça yazıyorum.

- Neye geldin lan

- Hocam, tastiknâmemi almaya geldim.

- Tasdiknameyi ne yapacaksın

- Hocam bizim maddi durumumuz çok zayıf. Uzak okullarda okuma olanağımız olmuyor. Bu durumda okumaya son vermek zorunda kalıyoruz.

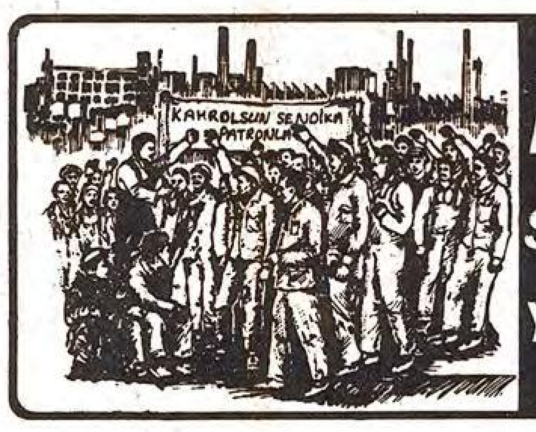
- Maddi durumunu si...m, haydi si...r lan diyerek kovdu.

Bekçi copunu kaldırıp, "haydi dışarı çık" dedi. Tahammül edilmiyecek laflarla dışarı sürüklenip, copla dövüldüm. Bu derdimizi mahkemeye değil, halkımızın gazetesi olan HALKIN KURTULUŞU'na duyuruyoruz. Mahkemede her ne kadar haklı olsak da, gerici eğitimcilerin karşısında haksız çıkıyoruz.

KAHROLSUN ANTİ-DEMOKRATİK-FAŞİST EĞİTİM

AKÇADAĞ ÖĞRETMEN LİSESİ'NDEN
BİR DEVRİMCİ.

FAŞİZMİN SENDİKA HAREKETİ ÜZERİNDE HAKİMİYETİ İŞÇİLERİN BÖLÜNMESİ, PARÇALARA AYRILMIŞ İŞÇİ KİTLELERİNİN DAHA KOLAY BİR ŞEKİLDE FAŞİST ÖRGÜTLERDE TOPLANMASIYLA MÜMKÜNDÜR. BUNDAN DOLAYI FAŞİSTLER IRKÇILIĞI VE MEZHEP AYRILIĞINI KÖRÜKLÜYORLAR. TÜRK İŞÇİLERİ, KÜRT VE DİĞER MİLLİYETLERDEN İŞÇİLERE KARŞI KIŞKIRTIYORLAR.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

FAŞİZMİN SALDIRISINA KARŞI FABRİKALARI MÜCADELENİN KALELERİ HALİNE GETİRELİM -I-

Devrimci Proletaryanın İdeolojisini Kararlılıkla Faşist İdeolojinin Karşısına Çıkartalım

Yurdumuzda bir dizi nedenden dolayı faşizmin geniş kitle dayanağı bulabilmesi, iktidarı için en geniş kitleleri seferber edebilmesi mümkün değildir. Fakat bu herşeyden önce devrimcilerin, faşist ideolojiyi, demagoji ve yalanlarını teşhir etmesine, mücadelenin içinde faşizmin gerçek yüzünün gösterilmesine bağlıdır. Faşistler bugün hakim oldukları fabrika ve sendikalarda faşist ideolojinin yaygınlaştırılması yönünde sistemli bir faaliyetin içindedirler. Kaldı ki yurdumuzda onbinlerce örgütlenmemiş işçi, tarım işçisi ve işsiz kitleler vardır. Ve bu kitleler faşist demagojiye çok daha fazla açıktırlar. Bu nedenlerle devrimci proletaryanın ideolojisinin kararlılıkla faşist ideolojinin karşısına çıkartılması, "emek sermaye barışı", "ırkçılık", "sınıf mücadelesinin ve sendikal hareketin tasfiyesini" amaçlayan faşist ideolojinin yenilgiye uğratılması, faşizmin halk düşmanı her eyleminin teşhiri büyük önem kazanıyor.

Büyük patronların en gerici, ırkçı, terörist kanadının MHP, Ülkü Ocakları, Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu (MİSK), Türk Metal, Çelik İş'te örgütlenmiş faşistlerin ideolojisi olan "9 Işık" işçilere ne vaad etmektedir?

"9 Işık" katıksız faşizmin ideolojisi olduğu halde faşistler, faşizme ve kapitalizme karşı olduklarını söylüyorlar. ".... Türk işçisi kısa zamanda sömürücü patronlara ve yandaşlarına, sendika ağa babalarına gerçek fikirle karşı koyacaktır." (Millet Gazetesi, 4 Ağustos, sayfa 4, MHP. yayın organı) diyerek emekçi halk kitlelerini faşizme sürüklemeye çalışıyorlar.

Faşistler sözde emekçi halkın taleplerini savunur görünerek kitleleri daha fazla sömürebilmenin, kölece bir hayata boyun eğdirebilmenin yollarını arıyorlar.

"9 Işık"ta emek ve sermayenin barışı savunuluyor. "... işveren ile işçinin münasebetlerini, karşılıklı olarak iki tarafında haklarını koruyacak ve her biri tarafından münasebetlerin milletin zararına olmayacak şekilde kontrol edilmesi, düzenlenmesi, nezaret altında bulundurulması esasını şart koşuyoruz." (Sayfa 21)

MİSK Genel Başkanı Ömer Faruk Akıncı'da şöyle demektedir: "MİSK, Türk işçisinin yarınına güvenle bakabileceği, huzurlu, emniyetli iş hayatı arzulayan, emek sermaye dengesini barışçı yollardan, karşılıklı iyiniyet ve hakkaniyet esasları üzerine kurulmasında en büyük güç olmuştur." (Millet Gazetesi, 4 Ağustos)

"Karşılıklı olarak her iki tarafında haklarının korunması", "emek sermaye dengesi" safsataları işçiler üzerindeki azgın sömürüyü gözlerden gizleme, işçilerin en ucuz fiyata patronlara satılması dışında hiçbir anlam taşımaz. Zaten onlar "9 Işık"ın aynı sayfasında ve birkaç sayfa ötede yazdıkları ile kendilerini ele veriyorlar.

"Özel teşebbüsü korumak, himaye etmek prensibimizdir, desteklemek teşvik etmek prensibimizdir." (sayfa 21)

"Özel teşebbüs desteklenecek himaye edilecektir." (sayfa 21)

"Hürriyetçilikle beraber şahsiyetçiliği de esas alıyoruz." (sayfa 28)

Görüldüğü gibi faşistler açıkça özel teşebbüsün korunması, himaye edilmesi, desteklenmesi, teşvik edilmesini, hürriyetçilikle beraber şahsiyetçiliği yani bir avuç sömürücünün özel mülkiyetinin korunması ve geliştirilmesini esas alıyorlar. Bunu gerçekleştirmenin ise bir tek yolu vardır: İşçi sınıfının ve bütün emekçi halkın daha fazla sömürülmesi, kanlarının emilmesi.

Bu azgınca sömürünün günümüzde en açık örneğini AP milletvekili faşist MURAT BAYRAK veriyor. O sahibi olduğu Sancak Tül Fabrikası'nda beslemelerinin estirdikleri terörle işçileri düşük ücretlerle çalıştırmaya, sendikalaşmalarını engellemeye çalışıyor.

"9 IŞIK" BAŞTA İŞÇİ SINIFI OLMAK ÜZERE BÜTÜN EMEKÇİ HALKI AZGINCA, İLİĞİNE KADAR SÖMÜREBİLMENİN, ZORBALIĞIN İDEOLOJİSİDİR

Faşistler işçilerin fabrikaya ortak olmasını savunuyor. Bu hangi anlama geliyor?

"9 Işık"ta şöyle diyorlar: "Bugün Türkiye'de sanayi, ticaret ve hizmet sektöründe üç milyon işçi vardır. Her işçi ayda ortalama 750 lira almaktadır. (Kitabın yazıldığı tarihte.) Bir kanunla her işçiden ayda %10 tasarruf yaptırırsak ayda işçi başına ortalama 75 lira, 3 milyon işçide ise... yılda 3 milyar sağlamış oluruz. Aciz ve kabiliyetsiz iktidarlar, yıllardanberi bu meblağı alabilmek için kalkınmış milletlere el açmaktadırlar. Biz bu parayı sadece kendi işçilerimizden sağlayacağımız tasarrufla temin edeceğiz." Ve hemen arkasından ekliyor: "Unutmayalım ki, kalkınma fedakârlık ister." (sayfa 48)

Onlar bu görüşlerin propagandasını bildirilerinde, MİSK'e bağlı faşist sendikalarda, Ülkücü İşçi Derneklerinde seminerlerde yapıyorlar. "... işçiyi refaha eriştirmenin yolu şudur:

Devletin organizesiyle "tasarruf yatırım sandıkları" kurulmalıdır. İşçilerin maaşının %10'u her ay bu sandıklarda biriktirilmelidir. Bu küçük sermayelerin birleşmesinden üç-beş yıl sonra büyük meblağlar meydana gelecektir.. Maaşlarının %10'u kesilen işçi kardeşlerimize biriken paralarının karşılığı olan hisse senetleri verilecek, işçiler ellerindeki bu senetler sayesinde fabrikanın ortağı olacaklardır." (Ülkü Ocakları İskenderun Belen Şubesi'nin bildirisi.)

Faşistler, sadece işçi sınıfı için değil, diğer halk sınıfları için de aynı şekilde "parlak" tasarılarda bulunuyorlar. Onların bu "dahiyane" fikirleri kime hizmet ediyor? "Devletin organizesi ile" biriktirilecek bu paralar ne olacaktır? Kimlerin işine yarayacaktır?

Bu soruların cevapları açıktır. İşçilerin aylık ücretlerinden %10'ların kesilmesi, zaten sömürülmekte olan işçilerin azgınca iliğine kadar sömürülmesi, boğazındaki lokmanın çıkarılıp alınması anlamına gelmektedir. %10'ların bir avuç sömürücünün devleti eliyle toplanması, bir avuç sömürücüye peşkeş çekilmesidir. Günümüzde "Halka açık şirketler" vasıtasıyla gerçekleştirilen halkın soyulmasının, yasalaştırılarak devlet eliyle katmerli bir şekilde yürütülmesidir. Sonuç sermaye birikiminin hız kazanması, bir avuç sömürücünün elinde toplanmasıdır. Çünkü, devlet yönetimini elinde tutan büyük patronlar işçilerden ve halktan topladıkları paraları istedikleri gibi kullanabileceklerdir. Fabrika yönetimlerini ellerinde tutan kapitalistler para oyunlarıyla halktan toplanan bu paraları kısa sürede yutacaklardır. İşte "işçilerin fabrikalara ortak olması"nın altında yatan budur.

FAŞİSTLER "DAHA FAZLA ÜRETİM", "DAHA ÇOK ÇALIŞMAK", "DAHA AZ ÜCRET" DİYORLAR.

"Türk işçileri olarak, Türk milleti olarak hepimiz çok çalışmak mecburiyetindeyiz. Ülkemiz kalkınmaya muhtaçtır"

"Her kurulan tesisin memleketimiz için birer milli servet olduğuna inanarak, yaşayarak, tadarak.." (MİSK Genel Başkanı Ömer Faruk Akıncı'nın demecinden)

"Milli Serveti korumak, üretimi artırmak" (Agy)

"Çok kere istenen rakam işverenin takatini aştığı için ya işyeri kapanır, ya da bu ücretler kabul edilerek o fabrikanın mamulleri pahalanır." denilerek Batı Almanya örnek veriliyor. "Batı Almanya'da halen yaşanılmakta olan iş krizi dolayısıyla sendikalar ücret ihtilaflarını işverenlerin karşısına en makul taleplerle çıkmayı, bunu yaparken de işverenleri değil, Alman ekonomisini, işyerlerini muhafazayı düşünmek gerektiğini prensip edinmişlerdi". (Millet Gazetesi, Gerçek-Söz sütunu, 4 Ağustos)

Kısaca toplayacak olursak işçiler çok çalışmalı, üretimi arttırmalı, az ücretle çalışmaya razı olmalıdır. İşte, MİSK Genel Başkanı ve MHP yayın organı Millet gazetesinin bize öğütledikleri.

İşte, faşizmin işçilere vaad ettiği; Kölece bir hayata boyun eğmek!

FAŞİSTLER IRKÇILIĞI VE MEZHEP AYRILIKLARINI KÖRÜKLEYEREK İŞÇİLERİ BÖLMEYE ÇALIŞIYORLAR

Faşizmin sendika hareketi üzerinde hakimiyeti işçilerin bölünmesi, parçalara ayrılmış işçi kitlelerinin daha kolay bir şekilde faşist örgütlerde toplanmasıyla mümkündür. Bundan dolayı faşistler ırkçılığı ve mezhep ayrılığını körüklüyorlar. Türk işçileri, Kürt ve diğer milliyetlerden işçilere karşı kışkırtıyorlar. Alevi ve sünni işçileri birbirlerine düşürmeye çalışıyorlar.

Revizyonistler İşçi Sınıfının Birliğini Bölemiyeceklerdir

Çukurova ekmek fabrikasında yapılan haklı direnişte biz çimento işçileri olarak, oradaki emekçi arkadaşların haklı direnişlerine maddi ve manevi olarak destek olmaya çalıştık. Fakat Güney Bölgesi Gıda-İş Sendikası Başkanı Kayhan Sapta hakkımızda şöyle bir konuşma yaptı: "Arkadaşlar bunlar emekçi değiller, bunlar Mao'cu faşistler, bozgunculardır. Bunlar devamlı olarak olay çıkartırlar, bunların yardımlarını kabul etmeyin" dedi. Bizleri ordaki polislerle karşı karşıya getirerek, kendilerinin devrimci, yurtsever olmadığını bir kez daha ispat etti.

Yurtsever emekçi arkadaşlar, sahte devrimcilik perdesi arkasındaki sözlere inanmadılar. "Biz emekçiyiz, hangi emekçi olursa olsun birbirimizden ayrılmayız ve yardımlarını kabul ederiz" dediler.

Çimento işçileri olarak ne sosyal faşistlerin ne de faşistlerin gerici sözlerine karşı teslimiyet bayrağını çekmiyeceğiz Biz işçiler olarak ne ekmek fabrikası, ne de başka fabrikalardaki işçi arkadaşların grevlerini bizim mücadelemizden ayrı görmüyoruz. Biz tüm emekçilerin yanındayız.

Biz emekçiler olarak ne iki süper devletin, ne de revizyonistlerin kendilerine taktıkları sahte devrimci maskenin altından söyledikleri sözlere inanmıyoruz.

Rus emperyalizminin beşinci kolu görevini yapan DİSK içindeki revizyonistlerin ve Amerikancı faşist Türk-İş yönetimlerinin maskelerini düşürmek ve tüm emekçilerin birliği için, bu iki konfederasyonun devrimci işçilerin yöneteceği bir sendika olması için, kararlı mücadelemizi sürdüreceğiz.

KAHROLSUN SARI VE REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

ÇİMENTO FABRİKASINDAN
DEVRİMCİ İŞÇİLER.

HALKIN KURTULUŞU

Tarım İşçilerinin Hayat Şartları Düzeltilmelidir!

Her sene yaz aylarında Maraş'tan, Tunceli'den, Diyarbakır, Antep ve çevre köylerden binlerce tarım işçisi kadın-erkek-çoluk çocuk Çukurova'nın pamuk tarlalarında çalışmaya gelirler. Bu yıl da Çukurova'ya 50.000 tarım işçisi göçtü.

Büyük toprak sahiplerinin ve toprak ağalarının sömürüsü altında günün erken saatlerinden başlayarak güneşin kızgınında, Çukurova'nın dayanılmaz sıcağında, gücünün son damlasına kadar 15-16 saat çalışmak zorunda olan pamuk işçileri çok kötü koşullarda yaşamaktadırlar. Her yıl gazeteler Çukurova'ya çevre köylerden ve illerden gelen tarım işçileriyle tıkış tıkış dolu traktör ve kamyonların bir hendeğe,bir kanala devrilmesi sonucu bir çok tarım işçisinin hayatını kaybettiğini bildirir. Hayatları pahasına, yerlerini, yurtlarını terkedip her türlü zor yaşama koşullarını göze alan, kapitalist toprak sahiplerinin, toprak ağalarının sömürüsü altında asgari ücretin çok altında karın tokluğuna çalışmak zorunda bırakılan tarım işçileri, büyük bir dağınıklık ve örgütsüzlük içindedirler.Sabahtan akşama en ağır şartlarda çalışan tarım işçileri ellerine ne kadar para geçeceğini bilmezler. Ücretler toprak sahibinin ve elçilerin keyfi tutumlarıyla tespit edilir. Tarım işçileri dağınıklık ve örgütsüzlük yüzünden bugün sendikal mücadele dahil bir çok önemli mücadele araçlarından yararlanamıyorlar. Sendikal örgütlenmeleri karşısında bir çok engeller vardır.

Her türlü insanca yaşama hakkından yoksun olan pamuk işçileri sıtma ve bulaşıcı bağırsak hastalıklarının kol gezdiği Çukurova'da her türlü sağlık koşullarından yoksun çadırlarda susuzlukla, açlıkla, ilâçsızlıkla karşı karşıyadırlar. Tarım işçileri sigorta kapsamına girmemekte, sanayi proletaryasının uzun mücadeleler sonu elde ettiği bir kısım güvenlik haklarından bile yararlanamamaktadırlar. Hastalandıklarında tedavi imkanları son derece sınırlıdır. Karın tokluğuna çalışan binlerce tarım işçisi ilâç fiyatlarının ve muayene ücretlerinin yüksekliği yüzünden tedavi olamamakta, çoğu zaman sakatlık ve ölümle karşı karşıya kalmaktadırlar. İlâçsızlık, besinsizlik, ağır şartlar hasta insanın tükenmesine yol açıyor. Geçenlerde TRT'de yapılan bir konuşmada Adana'da 15.000 civarında sıtma vakası görüleceği bildirildi. Daha önceki yıllarda 3 bin ilâ 5 bin arasında olan bu salgın hastalık, son yıllarda artış göstermesine rağmen çevre sağlığı ile ilgili hiç bir tedbir alınmadığı için hızla yayıldı. Tarımsal alanda bataklık arazide çalışan tarım işçileri gerekli sağlık tedbirlerinden yoksun, sıtma hastalığının insanı mahvedip, çökerten tahribatına terkedilemez. Bu konuda işveren, belediye, sağlık kuruluşlarının tümü bütün tedbirleri mutlaka almalıdırlar. Tarım işçileri, sıtmadan korunmak ve hastalığın yayılmasını sağlayan sivri sineklerin imhası için çevre sağlığıyla ilgili her tedbiri almak üzere işvereni ve hükümeti zorlamalıdırlar.

Tarım işçileri, her türlü insanca yaşama koşullarını sağlamak ve baskı, zulüm ve sömürüye karşı mücadele etmek üzere sendikalarda örgütlenmelidir. Baskı ve sömürü düzenine karşı sanayi proletaryası ve tüm emekçi halkın örgütlü mücadelesini yükseltmeliyiz. Tarım işçileri kapitalist toprak sahiplerine karşı mücadele bayrağını yükseltmeli, bunu işçi sınıfının ve tüm halkın siyasi iktidara karşı verdiği bağımsızlık ve demokrasi mücadelesiyle bütünleştirmelidirler.

Tarım İş Kanunu çıkarılmalı -Tarım işçileri sigortalanmalı- Sendika ve Grev hakkı önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

Partizanlık

Ba.sa.4'te

şist zorbalar. Diğer fabrikalarda MHP'nin güdümündeki MİSK in yoğunlaştırdığı saldırılar, ortadadır.

Bütün bu baskılara partizanlığa karşı, işçiler ve tüm halk günlük hayatta ekmek, giyecek, ev ve kira, vergiler konusunda uğradıkları haksızlık, pahalılık, yoksulluk ve sefaletle mücadelede kapitalistler ve onların partilerine karşı uzlaşmazlık temeli üzerinde yer almalı, kendi açgözlü çıkarlarından başka bir şey düşünmeyen faşist saldırganlar ve savaş çığırtkanlarına karşı bütün emekçiler ve devrimciler uyanık olmalı ve bu tehlikeye karşı mücadeleyi hep birlikte göğüslemeledirler.

Genel Greve

Ba.sa.1'de

patronlar kapalı kapılar ardında, Demirel'in de katıldığı gizli toplantılar düzenliyorlar. Çevirdikleri dolapları gözlerden gizlemek için de böyle söylüyorlar.

Bu toplantıda büyük patronlar şu kararları oybirliği ile aldılar:

"Konfederasyona bağlı sendikaların fonları haricinde TİSK bünyesinde 1 milyarlık fon toplanacaktır.

Bütün işyerleri işveren sendikalarına üye olacaklardır.

Toplu iş sözleşmesi işveren sendikaları tarafından yapılacaktır.

İşveren sendikalarında grev ve lokavt fonları kurulacak ve bu fon konfederasyonda kurulacak merkezi ihtiyat fonu ile irtibatlandırılacaktır.

İşverenlerin sevk ve idare hakkına müdaheleye müsaade edilmeyecektir.

Toplu iş sözleşmesi konfederasyonca tespit edilecek prensiplere uygun olarak imzalanacaktır.

Kanuni veya kanunsuz grevlerde geçen sürelere ait herhangi bir ödeme yapılmayacaktır.

Toplu iş sözleşmeleri gruplar halinde imzalanacaktır.

Sosyal hakların artırılmasına imkan tanınmayacaktır.

Uzlaştırma kurullarının tıkanmasına imkan veren biçimde kararlar vermesine imkan tanınmayacaktır."

Görünen köy kılavuz istemiyor. Büyük patronların ne istedikleri açıktır. Onlar işçi sınıfının kazanılmış haklarını bile gaspetmeye hazırlanıyorlar. Ve bu saldırı MC hükümetiyle gizli toplantılarda yapılan görüşmelerle tam bir işbirliği içinde sürdürülüyor.

İŞÇİ SINIFI DİŞE DİŞ BİR MÜCADELEYE HAZIR OLMALIDIR

Aynı işkolunda ve ayrı işkollarındaki kapitalistler aralarındaki birliği güçlendirip yeni saldırı planları hazırlarken işçi sınıfının saflarında dağınıklık hüküm sürmektedir. İşçi sınıfının sendikal birliği henüz gerçekleşmemiştir. Sendikaların büyük çoğunluğunun yönetiminde gerici, revizyonist, reformist sendika ağaları bulunmaktadır.Bunlar işçi sınıfının eylem birliğinin önündeki engellerdir. Bir avuç sömürücünün oyunlarını bozabilmek için aynı zamanda bu engellerin aşılması gerekmektedir.

Büyük patronların kendi aralarında ve MC hükümetiyle tam bir birlik ve beraberlik içinde uygulamaya hazırlandıkları saldırılara karşı işçi sınıfı, birlik ve dayanışmasını güçlendirerek kararlı bir mücadeleye hazır olmalıdır. 15 16 Haziran'da ekonomik, demokratik haklarını gasp etmek isteyen AP iktidarına karşı Türk İş ve DİSK üyesi işçiler birlikte mücadele ettiler. Bugün de hakim sınıfların saldırısı, kendileri ile tam bir işbirliği içinde olan bir avuç sendika ağası dışında bütün işçilere yöneltilmiştir. İşçi sınıfı bütün işçilerin ortak eylemi için şimdiden hazırlanmalıdır. Her grev, her direniş birlik ve dayanışmamızı güçlendirmenin bir aracı olmalıdır. Grev ve direnişleri bütün gücümüzle destekleyelim. Dayanışma grevleri ile güçlendirelim. Polis ve faşistlerin saldırılarına karşı çıkalım. İşçi sınıfına ve bütün halka yöneltilen her yeni saldırıda iki saat işi bırakalım. Genel grevin nasıl gerçekleştirilebileceğini fabrikalarda, işyerlerinde, sendikalarda, kahvelerde heryerde tartışalım.

Büyük patronların ve faşist MC'nin saldırısına karşı işçi sınıfının eylem birliğinin gerçekleşmesi için mücadele edelim.

GENEL GREVE HAZIRLANALIM!

Faşist DGM'leri

Ba.sa.1'de

Bu görev yüce bir görevdir. Her şeyden önce milyonlarca işçinin bu somut hedef etrafında BİRLİĞİNİ GEREKTİRİR. İşçiler sendika ağalarının ve burjuva partilerinin işçi sınıfını bölme gayretlerine karşı mücadele etmelidirler. İşçiler birleşik muazzam bir gövdeyle FAŞİST DGM YASASINA KARŞI KOYMALIDIR. İşçiler arasındaki birlik esastır. Türk-İş üyesi işçinin de, DİSK üyesi işçinin de ortak düşmanı işbirlikçi hakim sınıflar ve onların son saldırıları olan DGM tasarısıdır. Şu sendikada olsun, ya da başka sendikada olsun işçilerin hem ekonomik hem de devrimci çıkarları, DGM tasarısına karşı EN GENİŞ BİRLİĞİ gerekli kılıyor. Her işçi KARDEŞTİR, düşmanları ORTAKTIR. Bir avuç geri düşünceli ve çıkarcı sendika yöneticisi bu birliği engellemesin. Engellemeye kalkarlarsa işçilerin birliğine karşı çıkan bu ağaları bir kenara itelim.

UNUTMAYALIM: DGM YASA TASARISI ŞU SENDİKA ÜYESİ İŞÇİYE YA DA BU SENDİKA ÜYESİ İŞÇİYE DEĞİL, BAŞTA İŞÇİ SINIFI OLMAK ÜZERE TÜM HALKA KARŞI BİR SALDIRIDIR!

Bu günkü durumda halkın en etkili silahı olan GENEL GREV, işçilerin ellerindedir. Ya işçiler bu silahı kullanır ya da halk zor durumlarda kalır.

İŞÇİLERİN DIŞINDAKİLER -KÖYLÜLER, MEMURLAR, ÖĞRENCİLER TÜM HALK DA DİRENMELİDİR. İŞÇİ SINIFINI DESTEKLEMELİDİR. BÜTÜN DEMOKRATİK VE İLERİCİ KURULUŞLAR BU DİRENİŞE KATILMALIDIR.

DGM kurulursa ardından gelecek faşist karabasan bütün halkı zulme, kana ve yoksulluğa boğacak. Bu başka türlü olamaz.

İşçiler, köylüler, emekçi halk! Sağlam bir duvar olalım! Direnelim. Kararsız arkadaşları, korkup çekilenleri ikna edelim. Başka yol olmadığını görünce onlar da aramızda yer alacaktır.

Bazıları "meclis"ten, CHP'den umutlanıyorlar. Unutmayalım ki, halk gücünü göstermedikten sonra hiç bir siyasi güç halkın haklarını savunamaz. Halk kendine güvenmelidir.

Milyonlarca insandan oluşan ve devrimci bir ateşle yanan gövdemizle faşistlerin yükseltikleri saldırı dalgasını göğüsleyelim.

DGM YASASINI EN YAKIŞAN YERE: ÇÖPLÜĞE GÖNDERELİM!
DGM'LERİ KURDURMAYALIM!
HER YERDE; FABRİKADA, KÖYDE, OKULDA, KENTTE BU HEDEF ETRAFINDA BİRLEŞİP MÜCADELE EDELİM! DİRENELİM!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Lübnan

Ba.sa.1'de

nın yanında yeralacağı yerde işi ağırdan almakta, görmezlikten gelmekte ya da bir sürü boş laf etmektedir. Bunun sebebi ABD emperyalistleriyle sıkı ilişkileri bulunan bazı Arap hakim sınıflarının Lübnan'ın parçalanmasını ve Filistin hareketinin zayıflamasını istemeleridir. Şimdilik Arap Birliği katliamı uzaktan seyretmekle yetinmektedir.

Lübnan'ın parçalanması, Filistin Kurtuluş hareketinin zayıflaması sadece İsrail'li siyonist emperyalist köpeklerine ve iki süper devlete yarayacaktır. Suriye yaptığı kasaplığın cezasını ağır ödeyecektir. Bir yandan emperyalizme daha bağımlı hale gelirken bir yandan bütün dünya ezilen uluslarından tecrit edilecektir.

İslam ülkeleri konferansında başka ülkelerin içişlerine zor yoluyla müdahale etmeme konusunda, konferansa katılan ülkelerin birbirlerine destek olması üzerinde anlaşılmıştı Türkiye'yi temsil eden MC ve Lübnan da bu anlaşmayı imzalamışlardı. Türkiye'nin işbirlikçi hakim sınıfları, susmakla iki süper gücün köleliğini yapmaya devam etmektedir. Kıbrıs'ın bir kesimini hala işgal altında tutan Türkiye işbirlikçi hakim sınıflarından başka bir şey de zaten beklenemez.

Revizyonistler, büyük bir telaş içinde efendileri Sovyet Sosyal emperyalizminin kanlı ellerini saklamaya uğraşıyorlar. Tüm dünya Sovyetlerin alçakça bir çıkar ve yayılma politikası izlediğini artık görüyor. Onlar ABD emperyalistleriyle gizli pazarlık görüşmelerini devam ettiriyorlar, Suriye'ye silah ve petrol sağlıyorlar, başka zamanlar çok geveze kesilmelerine rağmen Lübnan üzerinde tek laf etmiyor ve sessizce Lübnan ve Filistin halklarının katledilmesine yardım ediyorlar.

Lübnan'daki mücadele daha da şiddetlenerek sürecektir. Orada başarıya ve zafere giden yollar hala açıktır. Mücadele çetin olacaktır Üçüncü Dünya ülkeleri, özellikle Arap ülkeleri iki süper güç ve işbirlikçilerinin oyunlarını açığa çıkarmalı ve kurtuluşları için mücadele eden Lübnan ve Filistin halklarına destek olmalıdırlar.

Yol-İş Grevine

Baş.sa.1'de

tına aldılar. Halkın dini duygularını rezil parti oyunlarına alet etmek için istismar etmek ve bu yobazca fikirleri zorla kabul ettirmek istediler. Fakat Konya Karayolları işçileri bütün bunlara gözlerini kapamadı, boyun eğmedi. Haklarını çiğnetmemek için direndiler. AP'li sendikacıların ve MC partileri arasındaki çekişme nedeniyle desteklemek zorunda kaldığı haklarını koruma grevine başladılar. Birlik içinde kararlı bir şekilde ve bütün saldırılara göğüs gererek mücadeleye devam ediyorlar. Haklı mücadeleleri de tüm ilerici, devrimci ve demokratların ve bütün sendikaların desteğiyle daha da kuvvetlendi.

Polis saldırısından iki gün sonra bir basın toplantısı yapan Yol-İş Federasyonu Genel Başkanı Halit Mısırlıoğlu:

"Burada ilân etmek istiyorum; işçinin gaspedilen hakları ya derhal verilir, ya da 67 ilden Ankara'ya akıp, düğümü çözeriz.

Zorbalık, partizanlık, anayasal düzene saygısızlık, işçiye haksızlık sürdürülmek istenirse, Türkiye'de karayolu ulaşımı durur..." demiştir.

"Detant" Sahtekarlığı

Ba.sa.1'de

rimcilerin görevidir. Çünkü iki süper güç büyük, kanlı bir paylaşım savaşının hazırlığı içindedirler.

Dikkat edilmesi gerekli olan nokta şudur; şimdi hem ABD emperyalistleri hem de Sovyet sosyal-emperyalistleri "barış" ve "detant" çığlıkları altında savaşa hazırlanıyorlar. Onlar da, onların işbirlikçileri de "barış" sloganını yükseltmeye çalışıyorlar.

Ancak, onlar sadece halkların emperyalizme ve emperyalist savaşa karşı uyanıklığını köreltmek amacıyla sahte bir barış kampanyası içindedirler. ABD ve işbirlikçileri, Rus sosyal-emperyalizmini savaşçı olarak ilan ediyor ve kendilerini "hür dünyanın ve demokrasinin" bekçisi gibi göstermeye çalışıyor; Rus sosyal-emperyalizmi ABD emperyalizmini savaşın kaynağı kendisini dünya halklarının ve barışın en yüce savunucusu ve dostu olarak gösteriyor. Bütün bu laf kavgasının ardında gerçekler bütün kesinlikleri ile kendilerini göstermektedir:

Dünyanın her yerinde gerginliği arttıranlar iki süper güçtür. Dünyanın her yerinde üsler kuranlar iki süper güçtür; dünyanın ezilen uluslarını birbirlerine karşı savaşa kışkırtanlar bu iki süper güçtür; ülkelerin egemenliklerini hiçe sayarak askeri manevralar yapanlar yine olnardır; karasularını ihlal eden, anlaşmaları çiğneyerek çeşitli ülkelerin boğazlarından geçenler iki süper güçtür; bütçelerinin %35 40'ını silahlanmaya ayırarak milyarlarca dolar harcayanlar iki süper güçtür; ekonomilerini görülmemiş biçimde askerileştirenler yine iki süper güçtür; dünyanın en büyük iki silah tüccarı da yine ABD ve Rusya'dır. Hal böyle olunca bunlardan birinin "barış" çağrısına kanmanın anlamı ne olabilir? Sadece bir saldırgana karşı uyanıklığı kaybetmek ve onun namına, onun hasmı olan diğer emperyaliste diş bilemek olur.

Barış için mücadele elbette böyle bir şey değildir. Barış için mücadele her türlü emperyalizme karşı mücadele etmek demektir.

Sovyetlerin sosyal-emperyalist ve sosyal-faşist karakterinin ülkemizde yeterince teşhir edilmemesi, bir çok demokratı ve devrimciyi sosyal-emperyalizme karşı uyanık olmamaya veya onun yedeğine girmeye götürmektedir. "1 Eylül Stokholm Barış Konferansı" kampanyası da böyle bir nitelik taşımaktadır. Revizyonistler ülkemizin yanan ve can alıcı meselelerini ört bas ederek genel ve soyut bir barış kavramını yaymaya ve halkın haklı barış talebinden güç kazanmaya çalışmaktadırlar. Bunun iki son derecede tehlikeli sonucu vardır. Birincisi, halk içinde modern revizyonist düşüncenin etkinlik kazanması, ikincisi, halkın barış için mücadeleyi pasifist bir biçimde yorumlamasına yol açmasıdır. Bu iki tehlikeye karşı da mücadele edelim.

Revizyonistler büyük kitle hareketleriyle saygı toplamaya ve taban oluşturmaya çalışıyorlar, 1 Mayıs Büyük İşçi Yürüyüşü de şimdiki "Barış" kampanyası da, 11 Eylül' deki Şili Faşizmini Protesto Kampanyası da hep bu nitelikten faaliyetlerdir. Bu faaliyetlerin amacı ülkemizde sınıf mücadelesini devrimci bir tarzda yükseltmek değil, sosyal-emperyalizmin etkinliğini arttırmaktır. Yani bir emperyalistin bir başka emperyalisti hedef göstererek halkın gücünü kendi yanına çekme çabalarıdır. Bu tür revizyonist faaliyetlerin bu amaçlarını her yerde teşhir etmeliyiz. Sosyal-emperyalizmin sahte "barışçı", gerçekte savaşçı ve halk düşmanı yüzünü açığa çıkarmalıyız. Suriye ordularını sürekli silah ve cephaneyle besleyen, Hindistan'daki faşist rejimin ayakta kalmasını sağlayan sosyal-emperyalizm şimdi de ülkemizde hızlı bir tırmanma içine girmiştir. Bütün devrimciler ve yurtseverler 10 milyarlık yardımlarla MC'nin kurtarıcılığını yapan Sovyet sosyal-emperyalizminin yüzünü görmeli ve halka göstermelidir.

Sosyal-emperyalist kuyrukçu bu sahte barışçılığa ve burjuva pasifizmine hayır! Tüm dünya halkları barış istiyorlar ve onun için de savaşların kaynağı olan emperyalizmi ortadan kaldırmak ve onu mezarına gömmek için mücadele ediyorlar.

KOLERA

Ba.sa.1'de

giden sömürü düzeninin sadece bir parçasıdır. MC istediği kadar yalan söylesin KOLERA SALGIN HALİNİ ALMIŞTIR! Bir ayı geçkin zamandır hızla yayılıyor. MC halka yalan söylüyor; fakat, bütün hastahaneler de çalışanların ve salgının sürdüğü Diyarbakır çevresindeki askeri birliklerin kolera aşısı olduğunu halktan nasıl gizleyebilecekler? Halka aşı yapılmıyor ama askeri birliklere ve bazı devlet görevlilerine aşı yapılıyor. Halk habersiz ve tedbirsiz KOLERA ile burun buruna yaşıyor.

Kolera öldürücü bir hastalıktır. Lağımdan, insan pisliğinden, ortak kullanılan ve temiz olmayan mutfak malzemesinden ve kirli sulardan geçer. Son derecede bulaşıcıdır. Tedbir alınmazsa binlerce insanı alır götürür. Tedavisi de çok zordur.

Kolera, yoksul halkın hastalığıdır. Pisliğin, çamurun içinde oynayan emekçi bebelerine musallat olur. Suyu, çeşmesi olmayan yoksul mahallelerini, kanalizasyonu olmayan gecekonduları kendine ilk yem olarak seçer.

Halk koleraya karşı tedbir alınması için belediyeleri, kaymakamlık ve valilikleri,yetkilileri zorlamalıdır. Her ölen hasta için hükümetten hesap sorulmalıdır. Salgının görüldüğü yerlerde halk aşı istemeli, çöplüklerin lağımların, kirli suların kontrol edilmesini sağlamalıdır. Bütün hükümet yetkililerini bu işleri yapmaları için zorlayalım.

Kolera salgınının alıp götürdüğü ve götüreceği emekçi canlarının sorumlusu işbirlikçi hakim sınıflardır.

Halkı her türlü sömürü ve zulümden halkın kendi mücadelesiyle kurulacak olan halkın kendi iktidarı, demokratik halk iktidarı kurtaracaktır.

Rüşvet Alanlar

Ba.sa.1'de

Şimdi de Demirel 13 Demirel'in mobilya diye sunta parçalarını ihraç edip karşılığında 20 milyon aldığı hatırlardadır. milyon lirayı alanlara suç ortaklığı yapıyor. Rüşvet alanları gizlemeye çalışıyor. Demirel "eldeki belgelerde hiçbir isim yok." demektedir. Adalet Bakanı İ.Müftüoğlu ise, "Gelen bütün belgelerin size ulaştırılmadığı söyleniyor, ne dersiniz?" sorusuna, "Bize belgeler Dişişleri Bakanlığı kanalı ile geliyor. Onu gidip Dişişleri Bakanlığına sorun. Bundan başka gelen belge var mı yok mu bilmiyorum." diye cevap veriyor.

Demirel elindeki belgeleri bu iş için kurulan Meclis Araştırma Komisyonuna bile vermiyor. Araştırma Komisyonunun CHP'li Başkanı Yılmaz Alpaslan, "gerekirse isim listesini Amerika'ya gidip kendim getiririm." diyor.

Sonuç olarak, belgeler halktan gizlenmektedir.Bir çok ülkede isimler bir bir ortaya çıktığı halde belgelerde isim olmadığı söylenmektedir.

13 milyon lira dağıtıldığına göre bunu alanlar kimlerdir? Halkımız vurguncuları, yiyicileri bilmek istiyor. Çünkü, bütün bu paralar uçak fiyatlarına eklenerek halkın cebinden çıkartılmaktadır,

Demirel'in rüşvet alanları koruma yolundaki bütün çabaları boşunadır. O ne kadar gizlemeye çalışsa da bazı isimler ortaya çıkmıştır. Demirel'in sağ kolu halk düşmanı, AP'li devlet Başkanı Seyfi Öztürk'ten, 12 Martın faşist generallerinden söz edilmektedir. Halka zulmedenlerle , işkencecilerle, yiyicilerin aynı kişiler olduğu birkez daha doğrulanıyor.

Herşey gün ışığına çıkacak, hiçbir şey halktan gizlenemiyecektir. İşkencelerin, sömürünün, zulmün, rüşvetin hesabı tutuluyor. Ergeç sorulacaktır.

Kapitalizmin

Ba.sa.2'de

Sibirya'nın gaz kaynaklarını, hammaddelerini peşkeş çekerek avuç açmak,durmadan tahıl ithal etmek vb Bütün bunlar SSCB ve Varşova Paktı ülkelerinde kapitalizmin yeniden diriltildiğinin delili değil midir? Ülkemizdeki revizyonistler se güneşi balçıkla sıvamaya çalışıyorlar. "Kapitalist sistem buhran içinde kıvranıyor. Ama Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde bir şey yok" diyorlar. Ancak olaylar, rakamlar ve bizzat efendilerinin kendi ağızlarıyla yaptıkları itiraflar bu uşakları yalanlıyor.

SİLAHLANMAYA HARCANAN PARALAR YÜZLERCE MİLYARI BULUYOR

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin yoksulluk ve sıkıntıları artarken emperyalistlerin silahlanma uğruna harcadıkları paralar her geçen gün artmaktadır. "Silahsızlanma", "Detant" palavralarının arkasına gizlenmeye çalışan iki süper gücün askeri harcamaları dünyada silahlanmaya harcanan toplam paranın % 60'ını buluyor. Onlar, işçilerin, emekçilerin yoksulluk ve sefalet içinde kıvranmaları pahasına tepeden tırnağa silahlanarak yeni bir paylaşım savaşına hazırlanıyorlar.

Dünya halklarının devrimci mücadelesinin zaferi sömürünün de, buhranın da, savaşın da olmadığı bir dünyanın temeli olacaktır.

MİGROS

Ba.sa.1'de

gürlüklerini ortadan kaldırmak ve işçileri satan bir sarı sendikayla bir toplu iş sözleşmesi daha yapmak için yapılan işten atmalar devam ederken işçiler direnişe başladılar.

Direnişin ikinci günü toplu halde direnişi sürdüren işçilerden üçünü polis gözaltına aldı. Karakola götürerek tartakladı.

Direnişin dördüncü gününde, toplu halde direnişlerini sürdüren Migros işçileri, ana deponun önü polis kordonu altında olduğu için ana deponun karşısındaki kahvede bir basın toplantısı yaptılar. Basın toplantısında işçiler şunları söylediler:

"Çoğunuz bizler gibi emekçi insanlarsınız. Biz Migros işçileri, yıllardır çok zor koşullar altında ve son derece düşük ücretlerle çalışıyoruz. 7 yıldır çalışıp, eline halâ 1600 lira geçen arkadaşlarımız çok. Patronların kurduğu Paksat-İş adlı sarı sendika bizim adımıza fakat bizden habersiz toplu sözleşmeleri imza ediyor, haklarımızı korumuyor. İşte bizler haklarımızı alabilmek için Teknik-İş'e üye olduk. İşveren baskıları arttırdı. 14 arkadaşımızı işten attı. Bu nedenle bizler işi bırakmak durumunda kaldık. 500'ün üzerinde arkadaşımız işi bırakmış durumdadır. Baskıların durmasını, sendika seçme özgürlüğümüzün tanınmasını ve işten çıkarılan arkadaşlarımızın tekrar işe alınmasını istiyoruz."

Migros patronu, işçiler direnişe bagladıktan sonra işçilerin en düşük 3550 lira ücret aldıkları yalanını yaymaya çalışmıştır. Bu arada işçilere gönderilen mektuplarda hepsinin iş akitlerinin feshedileceğini bildirmiştir. Ancak Migros işçileri işverenin bütün oyunlarına rağmen direnişi başarıyla sürdürüyorlar.

Birlik ve kararlılıkla "sendika seçme özgürlüğü" için direnişlerini sürdüren Migros işçileri mutlaka başarıya ulaşacaklardır. Tüm devrimci,yurtsever ve demokrat güçler onların yanındadır. Zaferin elde edilmesi Migros işçilerinin kendi güçlerinin eseri olacaktır.

Migros işçileri sendika seçme özgürlüğü için direniyor.

MC; DEVRİMCİ SİYASET

Ba.sa.1'de

nıflardan sınıfları da içinde yaşadığımız sömürü ve zulüm düzeninden kasden ayırıyorlar. Ülkemizde uzun yıllardır yapılan hep budur. DP hükümetine karşı CHP'nin; AP hükümetine karşı "sol" diye yutturulan cuntaların, MC koalisyonu yerine CHP'nin kuracağı bir hükümetin propagandası yapılmıştır. Çoğu zaman hedef alınanlar, Menderesler, Demireller, Erbakanlar olmuştur. Ve halk düşmanı iktidarların yıkılması için halka hep hakim sınıfların kendi aralarındaki çıkar çatışmalarına bel bağlanması öğütlenmiştir.

Revizyonistlerin ve reformistlerin işçi sınıfının ve halkın gözünden saklamak istedikleri, sömürü ve zulümden kurtuluşun, ancak emperyalist boyunduruğun kırılması ve işbirlikçi hakim sınıflar diktatörlüğünün yerle bir edilerek işçi-köylü iktarının kurulması ve sosyalist toplumun inşası ile mümkün olduğu gerçeğidir. Onlar emekçi kitlelere üstü kapalı olarak hep şunları söylediler: başınızdaki zalimlerden kurtulmak için, zalimlerin kendi aralarındaki çatışmalarından başka çare yoktur. Sömürü ve zulüm düzeninden tam ve nihai kurtuluşumuz hiç bir zaman gerçekleşmeyecektir. Bu yüzden yapılacak en iyi şey sömürücülerin daha âz insafsız olanını seçmektir.

Gerici propagandalarıyla onlar, kitleleri bu soygun düzeninin yıkılmazlığı düşüncesiyle zehirlemeye; bu düzenin sınırları içinde tercihler yapmak zorunda oldukları yalanlarıyla aldatmaya çalıştılar. Halk düşmanlarının, reformcuların, halkın yaratıcı ve tükenmez gücüne güvenmeyenlerin, devrimci cesarete sahip olamayan yüreksizlerin yıllardır işledikleri işte hep bu propagandadır.

MC içindeki çatışmalara ilişkin olarak yapılan propagandalar da aynı gerici amaca hizmet ediyor. MC'nin yıkılması için kitle mücadelelerine değil, kendi içindeki çekişmelere veya CHP'nin parlamento içi muhalefetine umut bağlamak gerektiği vaadediliyor. Kurtuluş umudu olarak, MC'nin bu yolla yıkılmasından sonra kurulacak şu veya bu hakim sınıf hükümeti gösteriliyor.

Bu propagandaların amacı, kitlelerin mücadele azmini kırmak, onlara kölelik ruhu aşılamak ve sonuç olarak sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutmaktır. Proleter devrimciler,gerici ve reformist düşüncelerle kararlı bir şekilde mücadele etmedikçe, işçi sınıfını ve emekçi halkı bu bozguncu propagandanın etkisinden kurtarıp halkın kurtuluşunun ancak kendi eseri olacağını, kurtuluşun ancak devrimle gerçekleşeceğini uzun ve sabırlı bir mücadele içinde kavratmadıkça, kitleleri devrim yolunda seferber etmeyi başaramayacaklardır.

• Öte yandan devrimciler, halkın düşmanları arasındaki çelişmelere, çatışmalara; emperyalistlerin ve hakim sınıfların kendi aralarındaki çekişmelere ilgisiz kalmamalıdırlar. Onlar arasındaki her türlü sürtüşme ve kavgayı en büyük dikkat ve özenle izlemeli, düşmanlarının arasındaki her türlü sürtüşme ve çatlaktan akıllıca yararlanmasını bilmelidirler Sömürücüler arasında soygundan alınacak pay konusunda her zaman çatışma çıkacaktır. Devrimci sınıf ve onun önderlerinin görevi, soyguncular arasındaki kavgalardan medet ummak değil; bu çatışmalardan hakim sınıflara karşı geliştirilen mücadele temeli üzerinde azami ölçüde yararlanarak ve kızıştırılarak sömürülen yığınları devrim yolunda hazırlamaktır. Bu çelişmelerden yararlanmanın ve derinleştirmenin biricik yolu, işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini şiddetlendirmek ve soygunculardan her birinin kirli çamaşırlarını sergilemektir.

Devrimci mücadele doğru taktikleri bulabilmek, düşman güçler arasındaki en küçük çatlaktan bile en büyük özenle yararlanmayı gerektirir. Düşman saflarında bocalamaların, boğazlaşmaların en yoğun olduğu dönemler, halkın onların üstüne üstüne gitmesi için en elverişli ortamdır. Ayrıca düşmanlar arasındaki çelişmeleri titiz bir şekilde incelemek, esas darbenin kime vurulması gerektiğini gösterir.

Ama burjuva demokratlarının yaptığı bu değildir. Onlar, bir yandan MC'nin yıkılması için umutlarını MC partileri arasındaki çelişmelere bağlarlarken; bir yandan da azılı gericilerin, AP ve MHP'nin ustaca tezgahladığı oyuna gelmekte ve işi gücü bırakıp MSP'ye yüklenmektedirler. Gözleri boş umutların sisleriyle bağlanmış olanlar, "Atatürk Düşmanı", "Partizan", "Şeriatçı" diyerek MSP'ye saldırmaktadırlar. Demirel'de, Türkeş de ve MHP'nin Seydişehir ve Tariş'de yaptıkları konusunda ağzını bile açmayan, ama Konya Karayolları'nda MSP'nin işçileri kendi paralelindeki sendikaya zorla üye yapmak istemesi ve kendi adamlarını işe yerleştirmeye çalışması karşısında yaygarayı basan tekelci burjuvazinin uşağı Halil Tunç da aynı şeyi yapıyor. Oysa, MC koalisyonu içinde asıl vurulması gereken AP ve MHP'dir. AP, MC koalisyon hükümetini kurarken DP'yi eritti. Şimdi de sinsi bir şekilde MSP'yi yutmaya çalışıyor. Ama MHP'yi zayıflatmak şöyle dursun, tersine çeşitli aşılarla güçlendirmeye çalışıyor. Her atılan adım, her iki partiden de son günlerde verilen demeçler, bu iş birliğini açıkça ortaya koyuyor. Günümüzde hakim sınıf partileri arasındaki çelişmelerden yararlanmak, MSP'yi hiç bir şekilde aklamadan, onun gerici ve halk düşmanı yüzünü hiç bir zaman gözardı etmeden ve CHP'nin faşizmle uzlaşmaya, iki süper devletle işbirliğine dayanan siyasetini teşhir etmeyi bir an olsun gevşetmeden, esas darbeyi AP ve MHP'ye indirmekle mümkündür.

Halkın gerici ve reformist düşüncelerle uyutulmasına, hakim sınıf partileri arasındaki çatışmalardan medet uman acizler sürüsü haline getirilmesine izin vermeyelim. Bu tür gerici, revizyonist, reformist siyasetleri proletaryanın devrimci siyasetinin ateşinde yakıp kül edelim. Kitlelere şöyle seslenelim: Hiç bir hakim sınıf partisine ya da hükümetine umut bağlama! Ama, hakim sınıflar arasındaki her türlü çatışmadan devrimci mücadeleyi geliştirmek için yararlanmayı asla ihmal etme! İşçileri, köylüleri kendilerinden başka kurtaracak hiç bir güç yoktur! Umudumuz Devrimdir, umudumuz İşçilerin, Köylülerin Devrimci İktidarı'dır!..

HALKIN KURTULUŞU